

GŁOS WIELKOPOLSKI

Ukazuje się od 16 lutego 1945

Nr 260 (11314)

Poznań, wtorek 2 grudnia 1980

Cena 1 zł

Wyd. A

Madryt - 80

Debate nad środkami budowy zaufania

(PAP) 1 bm. grupa robocza d.s. bezpieczeństwa omawiała nowe zagadnienie — wojskowe środki budowy zaufania i niektóre aspekty rozbrojenia w Europie. W debacie wzięli udział przedstawiciele CSRS, Norwegii, RFN, Grecji, Polski, Kanady, NRD, Holandii i San Marino.

Wszyscy mówcy skupili uwagę na realizacji określonych postanowień Aktu Końcowego KBWE w tej dziedzinie, które przewidują powiadanie o wszelkich manewrach (z udziałem powyżej 25 000 żołnierzy), zapraszanie obserwatorów na tego typu ćwiczenia wojskowe z innych państw — uczestników konferencji w Helsinkach oraz inne środki.

Przedstawiciel delegacji Polaki, dr Andrzej Towpik, przedstawił stanowisko naszego kraju wobec dyskutowanych spraw, wyrażając ogólne zadowolenie z zasięgu realizacji środków budowania zaufania w sferze wojskowej. Traktowane są one w polskiej polityce zagranicznej jako jeden z instrumentów zmniejszania napięcia i umacniania stabilizacji w Europie. Polska ściśle wykonuje przyjęte zobowiązania i podobnego postępowania oczekuje od innych.

Obrady Ligi Kobiet

(PAP) W Warszawie odbywa się plenium Zarządu Głównego Ligi Kobiet. Ma ono uroczysty charakter — Liga Kobiet obchodzi bowiem 35-lecie. Gośćmi plenium są żony i życzki ligi i działaczki tej organizacji z jej pierwszych lat istnienia.

Uczestniczki obrad podejmują w dyskusji aktualne problemy działalności organizacji oraz kwestie struktury polskiego ruchu kobiecego. Wskazują m. in. na potrzebę umocnienia zakładów kół Ligi, zwiększenia udziału terenowych działaczek w ogniwach centralnych, współdziałania z innymi organizacjami społecznymi w niesieniu pomocy osobom starszym, samotnym, niezaradnym.

Pierwszy dzień obrad VII Plenum KC PZPR

Referat Biura Politycznego * Rządowa ocena stanu gospodarki * Dyskusja

(PAP) 1 bm. o godz. 16.00 w Warszawie rozpoczęło się VII posiedzenie plenarne Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Obradom przewodniczył I sekretarz KC PZPR Stanisław Kania. Na porządku dziennym obrad:

— referat Biura Politycznego KC PZPR „Zadania partii w walce o socjalistyczny charakter odnowy życia społecznego”;

— informacja o sytuacji gospodarczej i zadaniach w tej dziedzinie;

— dyskusja;

— sprawy organizacyjne;

— przyjęcie uchwał.

Plenum zatwierdziło porządek i regulamin obrad oraz powołało 20-osobową komisję wnioskową.

Referat Biura Politycznego „Zadania partii w walce o socjalistyczny charakter odnowy życia społecznego”, wygłosił I sekretarz KC PZPR Stanisław Kania.

Informację o sytuacji gospodarczej i zadaniach w tej dziedzinie przedstawił członek Biura Politycznego KC PZPR, prezes Rady Ministrów — Józef Pińkowski.

Następnie rozpoczęła się dyskusja.

W pierwszym dniu obrad głos zabrali: członek KC, elektromechanik w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku — Antoni Wróbel; członek KC, komentator „Trybuny Ludu” — Ryszard Wojna; członek KC, I sekretarz KW PZPR w Zielonej Górze — Mieczysław Hebda; zastępca członka KC, górnik — brygadzieta w Kopalni Węgla Kamiennego „Siemiano wice” — Jerzy Romanik; zastępca członka KC, dyrektor Huty im. Lenina w Krakowie — Eugeniusz Pustówka; członek KC, naczelny redaktor „Polityki” — Mieczysław F. Rakowski; członek KC nastawczka maszyn w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. J. Marchlewskiego w Łodzi — Janina Zalewska; członek KC,

sekretarz KW PZPR w Szczecinie — Stanisław Miśkiewicz; członek KC, starszy mistrz w Zakładach Metalowych „Pre dom - Mesko” w Skarżysku Kamiennym, woj. kieleckie — Ignacy Drabik; członek KC, obuwicznik, brygadzieta produkcji w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radoskór” — Zofia Grzyb;

Skrót referatu Biura Politycznego „Zadania partii w walce o socjalistyczny charakter odnowy życia społecznego” — wygłoszonego przez I sekretarza KC PZPR Stanisława Kanię zamieszczamy na str. 2 i 3.

zastępca członka Biura Politycznego KC, rektor AGH w Krakowie — Roman Ney.

We wtorek w godzinach rannych VII Plenum Komitetu Centralnego partii wznawia obrady.

Uczestnicy plenarnego posiedzenia otrzymali przed obradami następujące materiały:

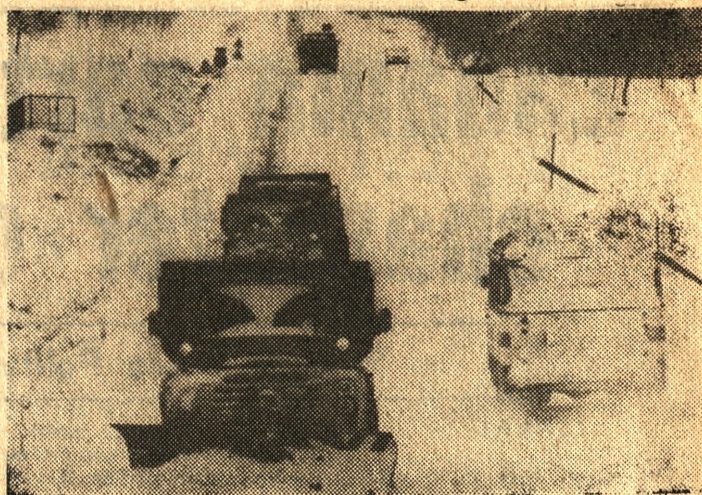
— informacje o realizacji postanowień VI Plenum KC PZPR. Stwierdza się w niej, że po VI plenum działania w Komitecie Centralnym, instancjach oraz organizacjach partyjnych koncentrowały się na upowszechnianiu treści VI Plenum KC i przedsięwzięciach organizatorskich zmierzających do realizacji jego uchwał. W jej świetle oraz na tle aktualnej sytuacji społeczno-politycznej w kraju i regionach omówiono główne kierunki pracy i zadania. VI Plenum KC w przyjętej uchwale uznało za niezbędne podjęcie przygotowań do IX nadzwyczajnego zjazdu PZPR. Rozpoczęto prace przygotowawcze, opracowując wstępna koncepcję założeń progra-

mowych i organizacyjnych zjazdu i kampanii przedzjazdowej. Jak się wskazuje w dokumencie, w życiu wewnątrzpartyjnym skoncentrowano się m. in. na doskonaleniu systemu informacji o sytuacji społeczno-politycznej w kraju oraz pogłębieniu metod działalności partii, powiązaniu jej z istotnymi problemami ideologicznymi, społecznymi i gospodarczymi, zacieśnieniu więzi kierownictwa i instancji z organizacjami partyjnymi, z ich członkami. Formy pracy partyjnej zmierzają do eliminowania zaistniałych deformacji, a więc: nieprzestrzegania leninowskich norm życia wewnątrzpartyjnego, naruszania mechanizmów demokracji wewnątrz partii i zbiorowizowania jej działalności. Szczególny nacisk położono na podniesienie rangi plenarnych posiedzeń instancji partyjnych. Dokonane zostały zmiany w składach większości wojewódzkich władz partyjnych. W części dotyczącej spraw ekonomicznych zwraca się uwagę, że opracowanie i uchwalenie Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego na 1981 r. powinno nastąpić w warunkach szerokiego uczestnictwa samorządu robotniczego, właściwej reprezentacji załóg i dużego stopnia samodzielności przedsiębiorstw. Porządku je się gospodarkę mieszkaniową — w tym poprzez wzmożoną kontrolę nieprawidłowości w tym zakresie. W związku z napiętą sytuacją rynkową podjęto szereg działań na rzecz zwiększenia dostaw towarów w IV kwartale br.;

— sprawozdanie komisji wnioskowej powołanej na VI Plenum KC PZPR. W okresie między VI a VII Plenum KC na posiedzeniach komisji przeanalizowano wszystkie wnioski zawarte w materiałach VI plenum, dyskusji, wystąpieniu końcowym I sekretarza KC Stanisława Kani oraz w nadesłanych listach

Dokończenie na str. 4

Zima na drogach

Zima zaatakowała południowe rejony kraju. Opady śniegu utrudniają komunikację samochodową. W poniedziałek nawet drogi pierwszej kolejności zimowego utrzymania były pokryte śniegiem i lodem. Na zdjęciu: odśnieżanie drogi E-22 w rejonie Łańcuta.

CAF — fot. A. Łokaj

Związkowe rozmowy

LIST OTWARTY
DO L. WAŁĘSY

(PAP) Komisja Porozumiewawcza branżowych związków zawodowych wystosowała 1 bm. w imieniu członków związków współpracujących w komisji, list otwarty do Lecha Wałęsy, przewodniczącego Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku. W liście czytamy m. in.: podział polskiego ruchu związkowego stał się faktem, wobec którego branżowe związki zawodowe zajmują jasne i wyraźne stanowisko: jesteśmy za demokratycznym pluralizmem w ruchu związkowym wyrażającym się w równoległym istnieniu i niezależnym działaniu wielu różnych związków zawodowych.

Autorzy listu wzywają Krajową Komisję Porozumiewawczą NSZZ „Solidarność” do powstrzymania działań wymierzonych przeciwko branżowemu ruchowi związkowemu ze strony części działaczy „Solidarności”. W liście odrzuca się konfrontację jako sprzeczną z tradycją polskiej tolerancji.

Wyrażono w liście przekonanie, że konkurencyjna, ale konstruktywna współpraca tworząca w atmosferze wz-

ajemnej życzliwości i zrozumienia może zagwarantować większą skuteczność walki o interesy ludzi pracy. Niezbędne jest dziś — podkreślono — stworzenie demokratycznej płaszczyzny współdziałania. Zasiądźmy wreszcie bez niepotrzebnych uprzedzeń przy wspólnym stole na szczepie krajowym.

Przewodniczący Komisji Porozumiewawczej branżowych związków zawodowych — Albin Szyszka, który podpisał list, zwraca się z propozycją do Lecha Wałęsy o doprowadzenie do spotkania przedstawicieli KKP NSZZ „Solidarność” i KPZZ celem rozpatrzenia najważniejszych spraw, wymagających uzgodnienia ich stanowisk wobec rządu.

O OSOBOWOŚCI PRAWNEJ ZWIAZKÓW BRANŻOWYCH

Jak wynika z komunikatu opublikowanego 1 bm. przez Komisję Porozumiewawczą branżowych związków zawodowych — komisja ta jednoznacznie zobowiązała sekretariat CRZZ do natychmiastowego przekazania Sądowi Wojewódzkiemu w Warszawie rejestru związków zawodowych.

Dokończenie na str. 4

W sprawie rejestracji studenckich organizacji

Dotychczas wpłynął tylko jeden wniosek

(PAP) W związku z pojawiającymi się opiniami, dotyczącymi opóźnienia rejestracji nowych organizacji studenckich Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki wyjaśnia, że do chwili obecnej otrzymało jedynie wniosek o rejestrację Niezależnego Zrzeszenia Studentów z WSP w Częstochowie. Wniosek ten będzie w trybie pilnym załatwiony, w oparciu o obowiązujące prze-

pisz zawarte w rozporządzeniu dotyczącym organizacji studenckich z 1960 r.

Do ministerstwa nie wpłynął żaden inny wniosek o rejestrację. Wniosku takiego nie złożył również Ogólnopolski Komitet Założycielski NZS. Jednocześnie ministerstwo stwierdza, że trwają prace przygotowujące wydanie nowego rozporządzenia dotyczącego organizacji studenckich.

Sport-sport

Po incydencie na „Okęciu”

Decyzje zarządu PZPN

(PAP) Blisko 4 godziny trwało posiedzenie zarządu PZPN rozpatrujące okoliczności zajścia, jakie miało miejsce na lotnisku Okęcie przed odlotem ekipy piłkarzy polskich do Włoch. Posiedzenie przebiegało przy drzwiach zamkniętych. Prośba dziennikarzy o możliwość uczestniczenia i przysłuchiwania się naraźnie nie została uwzględniona.

Oto pełny tekst komunikatu zarządu PZPN, przekazany dziennikarzom po zakończeniu posiedzenia.

Zarząd Polskiego Związku Piłki Nożnej na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 1980 r., działając w trybie nadzwyczajnym, rozpatrzył sprawę zajścia, jakie miało miejsce w dniu 29 listopada 1980 r. w

ekipie piłkarskiej wyjeżdżającej na obóz przygotowawczy i spotkania we Włoszech oraz na Malcie.

Dotychczas zebrane dane o zajściu pozwoliły ustalić następujące okoliczności:

— w dniu 28. 11. 1980 zarządzone zgromadzenie piłkarzy w celu wyjazdu w dniu 29. 11. na obóz przygotowawczy do Włoch, rozegranie tam spotkania z drużyną I ligi włoskiej dla pokrycia kosztów pobytu naszej ekipy, a następnie wyjazdu na Maltę w celu rozegrania 7. 12. meczu w ramach eliminacji mistrzostw świata — 82.

— 29. 11. przed odlotem trener Ryszard Kulesza stwierdził, że zawodnik Józef Młynarczyk znajduje się w

Dokończenie na str. 4

Wojna na Bliskim Wschodzie

Kontrofensywa Iranu

(PAP) Rozpoczął się pierwszy tydzień wojny irańsko-irańskiej. Radio teherańskie — pisze Agencja France Presse — podało, że w niedzielę wieczorem odbyło się w Teheranie posiedzenie Najwyższej Rady Obrony Iranu. Obradom przewodniczył premier Mohammad Ali Radżai. Prezydent Abolhasan Bani Sadr nie był obecny z powodu grypy. Rzecznik Rady oświadczył, że na wszystkich frontach wojny siły irańskie są „stroną atakującą i przejęły odąd inicjatywę”.

Jak już podawaliśmy, źródła irańskie stwierdziły, że armia tego kraju zdobyła Min al-Bakr, natomiast komunikat dowództwa armii irańskiej stwierdza, że komandosi irańscy, którzy w pierwszej fazie bitwy zajęli Min al-Bakr, zostali stamtąd wyparci.

Dodatkowe kredyty i dostawy towarów z ZSRR do Polski

(PAP) W trudnych chwilach, jakie przeżywa obecnie polska gospodarka, kolejny raz sprawdziła się wartość naszych powiązań polityczno-gospodarczych z krajami socjalistycznymi, a zwłaszcza z ZSRR.

Widząc kłopoty zaopatrzeniowe i płatnicze, z jakimi mamy do czynienia, Związek Radziecki pospieszył nam z natychmiastową pomocą. Wartość tej pomocy w br. — finansowej w walutach wymienialnych i w postaci dostaw towarowych — wyniosła około 600 mln dol. Dostawy towarowe objęły m. in. zboże, ryby i konserwy rybne, oleje słończeniokowy, cebulę, herbacę, pastę pomidorową, sery oraz niektóre wyroby przemysłowe powszechnego użytku.

Pomoc ta na rok przyszyły uległa znacznemu zwiększeniu. Związek Radziecki udzielił nam na 1981 rok 1,1 mld dol. kredytu w walutach wymienialnych

oraz dostarczy nam ponad dotychczasowe uzgodnienia, wynikające z porozumień wieloletnich, towary o wartości około 200 mln dol. — łącznie więc 1,3 mld dol. kredytem finansowym będziemy mogli rozporządzać według własnego uznania, przeznaczając go w całości lub części na spłatę naszego zadłużenia, bądź też na sfinansowanie zakupów w krajach kapitalistycznych.

Natomiast dostawy towarowe — to m. in. nawozy azotowe, amoniak, apatyty i sole potasowe — łącznie 1 mln ton, oraz maszyny rolnicze wraz z częściami zamiennymi (w tym także opony), stowce dla przemysłu przetwórczego, w tym 20 000 ton bawełny, 4 000 ton kauczuku syntetycznego, oraz pewne ilości surowców żelazno-nych i papieru. Z towarów rynkowych dodatkowe dostawy obejmują 50 000 telewizorów czarno-białych i kolorowych,

Syria - Jordania

Groźba zbrojnej konfrontacji

(PAP) Znad granicy syryjsko-jordańskiej napływają doniesienia o powstającej groźbie konfrontacji zbrojnej między obu krajami. Agencje prasowe, powołując się na relacje naocznych świadków, piszą o koncentracji wojsk tych krajów wzdłuż wspólnej granicy. W niedzielę wojska te budowały umocnienia. Według źródeł dyplomatycznych w Ammanie, Jordania rozpoczęła mobilizację części 30 000 rezerwistów po rozmieszczeniu przez Syrię w rejonie granicznym trzeciej dywizji.

Arabia Saudyjska podjęła próby rozładowania powstałego konfliktu. Do Damaszku przybył jako specjalny wysłannik wicepremier księcia Abd Allah Ibn Abd al-Aziz, który przekazał prezydentowi Hafezowi Asadowi list od króla Abd Allah Abd al-Aziz Chálida.

Zadania partii w walce o socjalistyczny charakter odnowy życia społecznego

Referat Biura Politycznego wygłoszony przez I sekretarza KC PZPR S. Kanię

(SKROT)

Dzisiejsze plenium Komitetu Centralnego poświęcamy przede wszystkim sprawom partii, jej głównym zadaniom w obecnej, bardzo trudnej i złożonej sytuacji politycznej w kraju. Trwa bowiem nadal kryzys polityczny, występuje destabilizacja gospodarki i państwa, waży się przyszłość narodu. Od postawy partii, jej zdolności do działania i zwartości w decydującej mierze zależy kierunek procesów społecznych przebiegających w naszym kraju, zależy los socjalizmu.

VI Plenum Komitetu Centralnego określiło drogę przewyższającą głębokiego kryzysu, jaką przeżywamy, oraz wytyczyło kierunki działań zmierzających do normalizacji życia i do stworzenia podstaw dla dalszego rozwoju.

Zrobiliśmy wszyscy od dołu do góry wiele, aby uchwalić VI plenium wcielić w życie. Rząd podjął decyzję w sprawie podwyżek płac i zarobków dla wszystkich pracujących, ogromną większość tych decyzji skonsultował i zawarł w porozumieniach z przedstawicielstwami związkowymi. Przyspieszono realizację podwyżek płac, w tym także minimalnych, postanowiono też podwyższyć zasiłki rodzinne.

Podjęte zostały wysiłki dla zapobieżenia pogarszaniu się sytuacji rynkowej. Szczególne znaczenie ma pomoc ekonomiczna Związku Radzieckiego, w ramach której otrzymujemy dodatkowe dostawy surowców, materiałów, paliw, artykułów żywnościowych, oraz kredyty w walutach wymienialnych o łącznej wartości 1 mld 300 mln dolarów. Wysoko cenimy pomoc innych bratnich krajów socjalistycznych, w tym zwłaszcza NRD. Prowadzone są także rozmowy gospodarcze — i uzyskano szereg korzystnych porozumień z niektórymi krajami kapitalistycznymi.

Rozszerzono zakres i poprawiono warunki pomocy finansowej dla młodych małżeństw. Przygotowano i przedłożono do konsultacji zasady wprowadzenia 5-dniowego tygodnia pracy. W szybkim tempie prowadzi się prace nad reformą gospodarczą.

Aby sprostać konsekwencjom wysokiego wzrostu funduszu płac, dokonano już, a w zasadniczy sposób znajdzie to wyraz w planie 1981 r. i w przyszłym planie 5-letnim, zmian w podziale dochodu narodowego, redukując program inwestycyjny.

Zostały opracowane wytyczne polityki rolnej KC PZPR i NK ZSL. Uruchomiliśmy nowe bodźce dla rozwoju produkcji rolnej i żywności.

Został opracowany projekt racjonalizacji mięsa i tusz, zwierzających, podjęto szereg kroków w celu polepszenia zaopatrzenia rynku w podstawowe artykuły.

Dokonała się głęboka przebudowa ruchu związkowego.

Zmienili się metody działania Sejmu, jego rola wzrasta odpowiednio do konstytucyjnych uprawnień. Istotne zmiany zachodzą w pracy terenowych organów przedstawicielskich. Bogatsza staje się współpraca PZPR z ZSL i SD, sprzyjamy umocnieniu pozycji bezpartyjnych. Powołana została i podjęła działalność komisja wspólna rządu i Episkopatu.

Trwa proces przywracania leninowskich norm w życiu partii. W dyskusjach dominuje autentyzm i szczerość.

W ciągu dwóch miesięcy dokonano poważnych zmian kadrowych. Ponad 500 osób odeszło z funkcji kierowniczych, w

większości z powodu niezdolności do sprostania nowym warunkom i wymaganiom. W tych stosunkowo nielicznych przypadkach, gdy w grę wchodziły obciążenia natury etyczno-moralnej, sprawy były skierowane do komisji kontroli partyjnych lub organów wymiaru sprawiedliwości. Równocześnie wielu działaczom przywrócono cześć, oczyszczono z pomówień i nieprawdziwych oskarżeń.

Socjalistyczne związki młodzieży uczą się skutecznie działać w ramach samorządnej aktywności młodzieży, w trudnej walce politycznej i ideologicznej.

Kierownictwo partii skutecznie zapewniało sprzyjające warunki międzynarodowe dla rozwiązywania trudnych problemów wewnętrznych. Utrzymaliśmy w tej sprawie stałą więź z naszymi przyjaciółmi i sojusznikami, przede wszystkim z kierownictwem KPZR.

Rozumiemy dobrze internacjonalistyczną troskę i niepokój, jaki w bratnich partiach budzi sytuacja w Polsce. Stanowimy przecież niezwykle ważny człon socjalistycznej wspólnoty. Jesteśmy wdzięczni, zwłaszcza towarzyszom radzieckim, za zaufanie do naszej partii, za zrozumienie niecharakteru naszych trudności i przekonanie, że znajdziemy korzystną dla socjalizmu w Polsce i dla całej wspólnoty drogę wyjścia z kryzysu.

Pomyślnie też rozwijają się nasze stosunki z krajami kapitalistycznymi, zwłaszcza z tymi, z którymi łączy nas tradycja i szeroka współpraca.

Proces socjalistycznej odnowy napotyka na niemałe przeszkody. Jedne z nich tkwią w konserwatywnych oporach, w niezrozumieniu istoty zmian, jakie w naszym kraju nastąpiły. Te opory będziemy zdecydowanie przezwyciężać. Linia socjalistycznej odnowy, odbudowy zaufania klasy robotniczej i linia porozumienia ze społeczeństwem, jest niepodważalna. Leży to w żywotnym interesie socjalizmu, stanowi wyraz naszej narodowej i internacjonalistycznej odpowiedzialności. Od linii odnowy nie ma odwrotu.

Dlatego właśnie trzeba tę linię chronić przed wszystkimi zagrożeniami materialnymi warunków jej realizacji, dla jej demokratycznego charakteru i jej socjalistycznych treści.

W tej sytuacji elementarnym nakazem jest unikanie wszystkiego, co potęgowałoby trudności, przeszkadza w ich łagodzeniu. Niestety, wiele zakładów, nawet całe gałęzie produkcji o wielkim znaczeniu dla gospodarki narodowej, nie osiągnęły jeszcze normalnego rytmu pracy. Na taki stan składa się wiele przyczyn. Niektóre z nich nie zależą od załóg. Wymienić tu można trudności zaopatrzenia, energię, energię i szereg innych. Jednak nie mniej istotne źródła niepełnego wykorzystania potencjału wytwórczego tkwią we wciąż pojawiających się strajkach, w napięciach społecznych, przede wszystkim zaś w obniżeniu dyscypliny i w rozprężeniu, jakie występuje w części zakładów pracy.

Określiłmy wielokrotnie pozytywny stosunek do „Solidarności”. Przedstawiciele kierownictwa partii i rządu, w tym ja osobiście, spotykaliśmy się z jej czołowymi działaczami. Na podstawie tych spotkań i rozmów uważam, że istnieje realna możliwość, by wzajemne stosunki ułożyć z pożytkiem dla dobra kraju.

Nikt nie może zarzucić nam braku cierpliwości, gotowości do kompromisu, a nawet ustępstw mających na celu załagodzenie sytuacji skrajnej, groźnej dla bezpieczeństwa i spokoju wewnętrznego kraju.

Niestety, płaszczyznę porozumienia zaciemniała wciąż nowa niekorzystna zjawiska. W szczególności podtrzymywana jest przez szereg ogniw regionalnych i branżowych „Solidarności” atmosfera strajkowa i wielka pochopność w postępowaniu się groźbą strajku.

Wielu ludziom żyje się wciąż bardzo trudno. Istnieją zaważnione narosłe od lat dysproporcje w systemie płac. Problemy te wymagają załatwienia i będą musiały być załatwione. Sprawa na tym jednak polega, że obecna sytuacja gospodarcza czyni niemożliwym natychmiastowe zadośćuczynienie wszystkim nawet słusznym żądaniom. Dlatego też po to, aby prawo do strajku miało jakikolwiek sens — trzeba w tej chwili bronić prawa do spokojnej pracy.

Nie znajdujemy natomiast żadnego usprawiedliwienia strajki o charakterze prestiżowym lub wręcz politycznym. Również budzą głęboki niepokój próby wymuszania groźbą strajku, a nawet przy pomocy okupacji, pomieszczeń i budynków oficjalnych, zmian wojewódzkich władz państwowych i politycznych oraz kierownictw niektórych zakładów.

Tendencja do narzucania swojego stanowiska, a nawet do wywołania ekscytacji przenoszona bywa również na ulice miast czy do różnych obiektów użyteczności publicznej, w formie rozmaitych ulotek, napisów, hasel oraz różnego rodzaju naruszania przepisów i samowoli. Wszystko to świadczy, iż niektóre osoby i organizacje „Solidarności” wykraczają poza określony w statucie zakres swej działalności jako związku zawodowego. Stanowi to naruszenie prawa, użurpowanie sobie atrybutów na leżnych wyłącznie władzy państwowej, a jak wiadomo, w żadnym państwie i w naszym również, dwuwładzy nie ma i być nie może.

Wiemy, jesteśmy przekonani, że przezwyciężając większość działaczy, członków i sympatyków „Solidarności” nie ma nic wspólnego z tą niebezpieczną tendencją i liczymy, że w tym kierunku nie pójdzie.

Sedno problemu polega na tym, że do niektórych ogniw tego, w swej istocie robotniczego ruchu, ruchu ludzi pracy wciśnięli się i wnoszą negatywne inspiracje grupy i osoby powiązane z ośrodkami imperialistycznej dywersji za granicą, mające wrogie socjalizmowi i władzy ludowej cele. Siły te chcą bowiem demontażu i w rezultacie podważenia i obalenia socjalistycznej państwowości Polski. Jest to zamiar w swej istocie antyrobotniczy, kontrrewolucyjny.

Świadczą o tym liczne oświadczenia i publikacje naszych przeciwników. Ale nie to jest głównym argumentem. Głównie to, co czynią dziś, jak próbują wykorzystywać nastroje i żywiołowe odruchy niektórych grup społecznych, przedkładając tym samym wyniszczający nasz kraj kryzys. W

chwili obecnej stosunek do sprawy wyjścia z kryzysu i stabilizacji jest głównym kryterium poczucia odpowiedzialności za spójność i bezpieczeństwo Polski.

Komitet Centralny, zgodnie z oczekiwaniami i dążeniami ogromnej większości aktywów i członków partii, wybrał w kryzysie lipcowo-sierpniowym linię porozumienia i odnowy. Wzięliśmy kurs na rozwój socjalistycznej demokracji, a jednocześnie na poszerzenie bazy politycznej władzy ludowej, na partnerstwo z ZSL i SD, na znaczne zwiększenie udziału bezpartyjnych w sprawowaniu władzy.

Kierowaliśmy się dążeniem do zdobycia dla socjalizmu w naszym kraju mocniejszego społecznego oparcia oraz stworzenia bardziej nowoczesnych, efektywnych mechanizmów jego funkcjonowania.

Zdawaliśmy sobie sprawę, że głęboki zwrot dokonywany w warunkach napięcia i konfliktu wywołać może również ataki na socjalizm i partię. Liczyliśmy jednakże na siły rozsądku w naszym społeczeństwie, na ich dojrzałość w rozumieniu interesów kraju. Zadeklarowaliśmy i podjęliśmy wspólną pracę ze wszystkimi i każdym, kto do takiej współpracy gotów był stanąć. W przeważającej części przypadków spotkaliśmy się z gotowością rzetelnego współdziałania, w tym również ze strony Kościoła katolickiego.

Właśnie w imię linii porozumienia i odnowy musimy z całą stanowczością przeciwstawić się siłom, które w krótko wzmocności lub z zamysłu utrudniają wyjście z kryzysu, sprzyjają anarchizacji życia społecznego.

Nadeszła najwyższa pora na otrzymanie, na zrozumienie, że podstawowym warunkiem i szansą dla dalszych pomyślnych narodowych losów jest niezwłoczne zaprzestanie działalności podważającej i osłabiającej funkcjonowanie ludowego państwa, i co więcej, i grożącej w konsekwencji destabilizacją pokojowego ładu w Europie. Działamy z wielką cierpliwością i rozważa, ale nikt nie może liczyć na wahanie i pobłażliwość ze strony naszej partii i władzy ludowej w obronie socjalistycznej sprawy. Obrona socjalizmu jest obroną najwyższych wartości narodowych, obroną racji Polski.

Mimo niezwykle trudnej sytuacji nadal istnieją warunki, aby przezwyciężyć obecny kryzys. Przede wszystkim ogromna większość narodu jest w tym żywotnie zainteresowana, pragnie demokratycznych zmian, ale chce uniknąć rozprężenia, anarchii, zamieszek, wszystkiego, co grozi narodową katastrofą. Kluczem do rozwiązania jest przywrócenie ofensywności i ideologicznej zwartości partii w realizacji socjalistycznej odnowy i w walce z zagrożeniem socjalizmu.

Partia nie może być ani klubem dyskusyjnym, ani luźnym zrzeszeniem sympatyków. Jest ona silna zarówno autentycznym wewnętrznym demokracją, jak i dyscypliną. Centralizm demokratyczny był i pozostanie podstawową zasadą życia wewnątrzpartyjnego, a zarazem ważnym źródłem siły partii, jej zwartości i jednolitości.

Demokracja w partii jest kluczem do demokracji w społeczeństwie, we wszystkich ogniwach życia społecznego — politycznego. Wypływa stąd zasadniczy obowiązek partii w procesie odnowy: Tworzyć wzorce socjalistycznego demokratyzmu.

Jest więc zrozumiałe, że właśnie w kierunku rozwoju demokracji wewnątrzpartyjnej zwraca się myśl organizacji partyjnych, że to jej przede wszystkim dotyczy pływające do KC z całego kraju propozycje zmian w stosunkach wewnątrzpartyjnych i w statucie partii.

Wiele wniosków dotyczy skrupieniami decyzji w reku wybieralnych instancji partyjnych, zwiększenia roli ich członków i szerokiego aktywu, określenia prawidłowych relacji między aktywnym i organizacjami podstawowymi, a funkcyjnym aparatem partyjnym. Na uwagę zasługują w tym kontekście propozycje dotyczące zawarcia w statucie zapisu zobowiązującego wszystkie instancje partyjne do powołania stałych komisji. Przedkładamy dziś propozycje w sprawie powołania takich komisji w ramach Komitetu Centralnego.

Uchwały wielu organizacji i instancji partyjnych postulują zmianę regulaminu wyborów władz i delegatów w naszej partii. Projekt uwzględniający te propozycje przedkłada dziś dzisiejszemu plenium KC. Zgodnie ze stanowiskiem wielu organizacji proponujemy również, aby — tam, gdzie poło-
w członków instancji za tym się opowie — dokonywać wyboru I sekretarzy, egzekutyw i sekretariatów w głosowaniu tajnym.

Wiele organizacji wyraża przekonanie, że warunkiem demokracji w partii jest demokratyczny tryb pracy Komitetu Centralnego, Biura Politycznego i Sekretariatu, rzeczywista kolegalność i ścisła więź z szerokim aktywnym, wciąganie szerokiego zespołu towarzyszy do procesu przygotowywania decyzji. Podzielamy to stanowisko i staramy się wypracować z niego praktyczne wnioski.

Sytuacja, która ukształtowała się pod wpływem przeżywanego przez nas kryzysu, stawia na porządku dnia sprawę granic partyjności. Mieści się w tych granicach szeroko rozumiana demokracja, a przede wszystkim prawo i obowiązek krytyki, zgłaszania wniosków i propozycji, wyrażania i obrony swego zdania.

Z drugiej jednak strony partii muszą być przestrzegane zasady wedle których ustalony program, linia polityczna i uchwały podejmowane w zaśnadczych sprawach obowiązują wszystkich jej członków. Warunkiem wypełnienia przez partię tej przewodniej roli, jest ideologiczna jednoznaczność, opierająca się na zasadach marksizmu — leninizmu.

Dlatego, przyjmując kurs na demokratyczną odnowę życia wewnątrzpartyjnego — odnowę, której kierunek powinien wspierać przemiany zachodzące w kraju — będziemy stanowczo występować przeciwko przejawom ideowego kapitulstwa, naruszaniu jednolitości ideologicznej oraz zdolności partii do działania. Z równym zdecydowaniem winniśmy zwalczać w naszych szeregach konserwatywne myślenie i nierozumienie nowych warunków i potrzeb.

Od wszystkich organizacji partyjnych i od każdego członka partii wymagamy, abyśmy dziś bardziej niż kiedykolwiek zajmowania aktywnego stanowiska wobec spraw i poglądów nurtujących ludzi pracy. Jednocześnie organizacje partyjne muszą więcej brać na własne barki.

Partia nasza była twórcą programu, który określił kierunek rozwoju Polski Ludowej. Wszystko, co stanowi dorobek na-

szego kraju, wszystko, co dziś posiadamy, zostało stworzone walką i pracą narodu, które mu przewodziła nasza partia.

Nie wolno godzić się z tym, aby słuszną krytykę błędów przekształcała się w negowanie i odrzucanie rzeczywistego dorobku przeszłości, dorobku partii i całego narodu. Prowa-
dziłoby to do przekreślenia socjalizmu, torowało drogę próbom innego ukształtowania zasad ustrojowych i miejsca Polski w świecie. Byłoby to kierunek samobójczy, zgubny.

Przewodnią rolą naszej partii jest fundamentalna zasada naszego ustroju, niepodległości, bezpieczeństwa i pokojowego rozwoju naszej Ojczyzny.

Na zebraniach partyjnych i w szerokiej kołach społecznych z naciskiem podnoszona jest sprawa odpowiedzialności za błędy w polityce, a także za konkretne decyzje, które stały się przyczynami obecnej trudnej sytuacji.

Przy rozstrzyganiu problemów odpowiedzialności trzeba odróżnić odpowiedzialność polityczną związaną z podejmowaniem błędnych decyzji i z naruszeniem zasad życia wewnątrzpartyjnego, od odpowiedzialności prawnej. Konsekwencje odpowiedzialności politycznej mogą być wyłącznie polityczne. W najpoważniejszych przypadkach powinno to prowadzić do wydalenia z partii i pozbawienia wszystkich funkcji publicznych.

Sprawą odrębną i inną jest odpowiedzialność prawna. W naszym kraju, tak jak w każdym cywilizowanym państwie, wiąże się ona wyłącznie z naruszeniem prawa. Odpowiedzialność prawna powinna i musi dotyczyć tych, którym łamanie prawa zostanie udowodnione. Dotyczy to zwłaszcza wszystkich przypadków korupcji, bezprawnie uzyskanych korzyści materialnych oraz nadużywania w tym celu pozycji służbowej. Komisje kontroli partyjnej, a także odpowiednie organy państwowe we wszystkich sprawach, w których istnieje ku temu podstawy, prowadzą odpowiedzialnie do chodzenia. O pierwszych wynikach tych badań opinia społeczna została poinformowana przez CKKP, a także przez prezesa NK w czasie ostatniej debaty sejmowej.

W sprawach tego typu nie możemy pozwolić sobie na żadne pobłażanie. Uczciwość stanowi musi elementarny wymóg w stosunku do działaczy partyjnych, państwowych i gospodarczych wszystkich szczebli. Ci, którzy tworzyli klimat tolerancji moralnej i ci, którzy zeń korzystali, muszą ponieść tego pełne i sprawiedliwe konsekwencje.

Wypowiadając się w tej sprawie Komitet Centralny powinien zająć jednocześnie jasne i zdecydowane stanowisko wobec ujawniających się dość szeroko tendencje do anarchicznego traktowania kwestii odpowiedzialności, do rozciągania jej na całą kadrę kierowniczą, na szerokie rzesze działaczy partyjnych, państwowych, na aparat partyjny.

W ciągu ostatnich tygodni przeprowadziliśmy wiele zmian kadrowych na różnych szczeblach, w centrali i w terenie, w instancjach partyjnych i we władzach państwowych.

Jednym z ważnych zadań jest stworzenie wokół zmian kadrowych właściwego klimatu, przeciwstawianie się nagonkom i pomówieniom. Powinniśmy wysiłkiem całej partii kształtować taką atmosferę, w której odejście z kierowniczych

Dokończenie na str. 3

Zadania partii w walce o socjalistyczny charakter odnowy życia społecznego

Dokończenie ze str. 2

funkcji partyjnych i państwowych staje się rzeczą normalną, podobnie jak przejście z wyższej na niższą funkcję, lub od działalności głównie politycznej do pracy zawodowej. Jest to jeden z najważniejszych warunków rozwoju prawidłowej polityki kadrowej.

Devizą naszej partii w budowaniu swoich szeregów dziś i na przyszłość — muszą być jałowość i wysokie wymagania. Optymistyczną wymowę ma fakt, że obecnie w trudnych warunkach politycznych wstępnie do naszej partii nie mało robotników, chłopów, intelektualistów, nie na zasadzie nabożności, jak bywało, lecz świadomości ideowej decyzji.

Partia nasza, wszystkie jej organizacje i instancje powinny stać na czele procesu socjalistycznej odnowy. Jego potrzeba dojrzała w partii od dawna. Wyzwolił i przyspieszył ją robotniczy protest, który nam wysłał naprzeciw decyzję Komitetu Centralnego. Partia jest gwarantem powodzenia socjalistycznej odnowy. Po winna być źródłem inicjatyw w jej kształtowaniu.

Partia nasza z doświadczeń grudnia 1970 roku wyciągnęła wnioski. O tym że stosujemy je w praktyce świadczy podejście partii do rozwiązywania ostrego konfliktu latem bieżącego roku. Wniosek główny, to właśnie rozwiązania środkami politycznymi, to nasza niezłomna wola realizacji sierpniowych porozumień i podjęcie przez partię procesu odnowy życia społecznego, tak aby wszyscy obywatele czuli się równoprawni.

W coraz szerszych kołach naszego społeczeństwa narasta pragnienie spokoju i normalizacji życia. Coraz szerzej też toruje sobie drogę zrozumienie, że socjalistyczna odnowa życia społecznego, która stanowi szansę i nadzieję naszego narodu, może być urzeczywistniona tylko w warunkach stabilizacji gospodarki, życia politycznego i społecznego.

W pierwszym rzędzie zwracamy się do sojuszników stronnictwa ZSL i SD. W naszych stosunkach dokonują się duże zmiany w kierunku pogłębiania partnerstwa. Z większą aktywnością i konsekwencją realizować trzeba wytyczne VI plenum o rozszerzeniu udziału bezpartyjnych — w życiu publicznym i we współodpowiedzialności za sprawowanie władzy.

Bezpartyjni, patrioci, stojący na gruncie socjalizmu, stanowią znaczną większość społeczeństwa, w tym także spe-

cialistów różnych dziedzin. Dążyć powinniśmy do optymalnego wykorzystania całego potencjału talentów i uzdolnień naszego narodu w pracy kierowniczej.

Jestem przekonany, że nasz apel o sojusz sił rozsądku i odpowiedzialności w pracy nad socjalistyczną odnową spotka się z żywym oddźwiękiem w środowiskach twórczych, wśród uczonych i twórców kultury, wśród nauczycieli. Wyciągając wnioski z kryzysu, partia zainicjowała szeroki rozwój samorządności w szkołach wyższych, w życiu naukowym, w działalności kulturalnej.

Nasz stosunek do ruchu zawodowego jest jasny. Popieramy przebudowę branżowych związków zawodowych. Pragniemy rzetelnie i wszechstronnie współpracować z „Solidarnością”. Doceniamy i szanujemy jej związkową niezależność i samorządność. Będziemy przezwyciężać we własnych szeregach zahamowania lub opory wobec współpracy z „Solidarnością”. Opowiadamy się za współpracą wszystkich związków zawodowych.

Organizacje partyjne w zakładach powinny dbać o realizację porozumień zawartych między zakładami a administracją, o tworzenie instytucjonalnych płaszczyzn współpracy, a także przestrzegania zasad demokracji, umożliwiających swobodne wypowiedzianie się wszystkim tym, którzy przedstawiają konstruktywne propozycje, dążą do normalizacji.

Właśnie dla konsekwentnej realizacji porozumień, dla urzeczywistnienia demokratycznie przyjętych postanowień niezbędna jest sprawna i ciesząca się wysokim autorytetem administracja państwowa i gospodarcza. Trzeba więc mieć o właściwy dobór jej składu, o prawidłowe nacechowanie „kompetencją i szacunkiem dla człowieka metody jej działania, ale konieczne jest także ze strony wszystkich respektowanie ustalonych prawem zasad podległości służbowej i zawodowej, dyscypliny produkcyjnej i obywatelskiej.

W dyskusji, jaka toczy się dziś w całej partii, naczelnym miejscem zajmuje problem konfliktów społecznych, ich przyczyn i dróg przezwyciężenia. Łączy się z tym ściśle postulat stworzenia gwarancji, mechanizmów zabezpieczających przed nagromadzeniem się niezadowolonych społecznych, przed powtarzaniem się kryzysów.

W świetle tych rozważań trzeba nawiązać do wydarzeń z grudnia 1970 r. Zbliża się ich 10 rocznica i nasza partia wraz

z całym narodem wróć skupioną myślą do tej narodowej tragedii. VIII Plenum KC w początku 1971 r. oraz VI Zjazd PZPR dokonały uczciwej, rzetelnej oceny tych wydarzeń. W pełni tę ocenę podtrzymujemy. Pamięć o nich, nie powinna i nie może zblednąć. Na odwrót — powinna ona jednoczyć naród, klasę robotniczą, władzę ludową w działaniu wspólnym, aby już nigdy nie doszło do takiej tragedii.

W życiu młodego pokolenia wielką rolę pełnią socjalistyczne związki młodzieży — Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, Socjalistyczny Związek Studentów Polskich i Związek Harcerstwa Polskiego. Partia uważa je za ważne ogniska w ideowym wychowaniu młodzieży, za sojuszniki i partnera partii. Ruch młodzieżowy skutecznie powinien angażować młodych w dokonujące się przemiany, rozwijać życie ideowe, walczyć o awans społeczny i zawodowy młodych.

W naszej pracy z młodzieżą za wiele było mentorstwa, za mało autentycznej wymiany poglądów, odpowiedzi na nurtujące młodzież problemy. Wyciągamy z tego wnioski na przyszłość.

Natychmiast po znalezieniu wyjścia z najostrejszej fazy konfliktu strajkowego, na pierwszym posiedzeniu VI Plenum KC w dniu 5 września wystąpił z propozycją zwołania IX nadzwyczajnego zjazdu partii. Propozycja ta została rozwinęta na drugiej sesji VI plenum i znalazła szerokie poparcie w partii, świadczące o jej słuszności.

Zjazd stanowi najwyższe forum, na którym rozstrzyga się decyzje o znaczeniu strategicznym dla procesu budownictwa socjalistycznego. IX zjazd powinien dokonać wnikliwej oceny sytuacji, określić zadania, jakie stoją przed naszą partią, odnieść się do doświadczeń i charakteru dokonującej się odnowy. Wszystko to powinno służyć umacnianiu sojuszu robotniczo - chłopskiego, służyć umacnianiu jedności narodu, tworzeniu płaszczyzny wspólnej działań sił patriotycznych — w kierunku zapewnienia pomyślnego rozwoju kraju.

Uwzględniając wszystkie warunki i wymagania statutowe, Biuro Polityczne proponuje zwołanie IX zjazdu w terminie stosunkowo krótkim, mobilizującym, ale zapewniającym zarazem jego rzetelność i właściwe przygotowanie. Proponujemy zatem odbycie IX zjazdu na przełomie I i II kwartału 1981 roku. Dokładną datę ustaliłby Komitet Central-

ny na plenarnym posiedzeniu w styczniu 1981 r.

Na dzisiejszym plenum proponujemy powołanie komisji zjazdowej, reprezentującej podstawowe środowiska społeczne — zawodowe ludzi pracy. Zadaniem komisji będzie opracowanie do stycznia przyszłego roku projektu dokumentów IX zjazdu, a przede wszystkim tez programowych oraz zmian w statucie partii.

Zwracamy się do partii, do sojuszników stronnictw politycznych, związków zawodowych, ruchu młodzieżowego, organizacji społecznych i samorządowych, do wszystkich Polek i Polaków o aktywny udział w tworzeniu programu partii, o zgłaszanie wniosków i propozycji do komisji zjazdowej.

Od blisko 3 miesięcy pełnię z waszej woli funkcję I sekretarza KC. Współ z członkami Biura Politycznego i Sekretariatu KC, staramy się podjąć ogromnym ciężarowi odpowiedzialności.

Docierają do nas pretensje idące w sprzecznych kierunkach — od jednych za to, że jesteśmy zbyt konserwatywni i za powoli posuwamy się w kierunku odnowy, od innych, że ustępujemy i idziemy za daleko. Są też głosy krytykujące rzeczywiste niedomaganie w naszej pracy. Wysłuchujemy opinii partii i opinii publicznej, wyciągamy z nich wnioski.

Wyprowadzenie kraju na prostą drogę możliwie jest tylko pod warunkiem porozumienia i zespolenia wszystkich odpowiedzialnych sił narodu.

Z nawału trosk i kłopotów stopniowo wyłania się perspektywa skutecznej naprawy i dalszego rozwoju naszej socjalistycznej ojczyzny. Uczyńmy wszystko, aby tę perspektywę uczynić realną, by szansa tej nie zaprzepaścić.

Jest wiele oczekiwań i pytań o program działania. Opracowujemy szereg programów. Trzeba na to czasu. Podejmujemy i wdramy różne decyzje stanowiące fragmenty wielkiego programu na prawy i rozwoju Rzeczypospolitej.

Aby wszystkie te zamierzenia mogły zostać spełnione i wcielone w życie, musi być realizowany jako ich niezbędny warunek nasz program na dziś. Ten program to realizacja socjalistycznej odnowy w warunkach normalnej pracy,ładu i porządku, to sojusz sił rozsądku i odpowiedzialności dla demokracji, przeciw anarchii. To wypracowanie właściwych metod współpracy i współdziałania władzy i samorządnych organizacji ludzi pracy, zwłaszcza związków zawodowych. Musimy łączyć w praktyce realizację tego programu z dyskusją przedzjazdową i z przygotowaniem samego zjazdu. Taka jest najwyższa potrzeba socjalistycznej Polski.

Dalej brak konstruktywnego dialogu

Madryt: faza druga

W Madrycie po zakończeniu debaty generalnej podjęły pracę komisje robocze. W dalszym ciągu omawiają one realizację postanowień KBWE, które przed pięciu laty nazwano „wielką kartą pokoju w Europie”, a które teraz zdają się być po głosie zupełnie innej epoki.

Madryt to nie Helsinki, a sytuacja międzynarodowa jest obecnie dużo gorsza niż wtedy, gdy składano podpisy pod dokumentem, którego urzeczywistnianie omawia się w stolicy Hiszpanii. Od czasu Helsinek miały miejsce dwa wydarzenia w Afganistanie i decyzja o rozmieszczeniu nowych pocisków rakietowych w Europie Zachodniej, zamrożenie procedury ratyfikacji układu SALT II i do datkowe zaognienie stosunków między Moskwą i Wąszingtonem na tle przeobrażeń w Iranie.

Przygotowania do spotkania madryckiego były właściwie pierwszym etapem konferencji, ale nie etapem jedynym. Teraz w Madrycie szeregają się dwie przeciwstawne tendencje: jedna, powiedziałbym — prokuratorska, nastawiona jest na wzajemne rozliczanie się z realizacją aktu końcowego KBWE, na stawianie mniej lub więcej uzasadnionych zarzutów i oskarżeń. W tej chwili jest to tendencja dominująca. Równocześnie jednak występuje nastawienie mniej kontrolerskie, nastawienie na przyszłość i chęć przekształcenia madryckiego spotkania w impuls, który by zgalwanizował odprężenie.

Na kilka tygodni przed madryckim spotkaniem wyrażo-

no z Warszawy przekonanie, że w stolicy Hiszpanii powinno się skonkretyzować się propozycje zwołania europejskiej konferencji rozbrojeniowej. To będzie jednak odwołanie dopiero pod koniec stycznia — po zakończeniu obecnej „rozliczeniowej” fazy madryckiego spotkania.

Naiwne byłoby twierdzenie, że rozpoczęcie obrad w ogóle było zwycięstwem rozsądku i potrzeby kontynuowania dialogu — w imię odprężenia i pokoju. Powodem kompromisu był również strach przed zerwaniem nadwątłych nieporozumienia, obawa przed odpowiedzialnością za pogorszenie się stosunków międzynarodowych i oficjalnym nie jako usankcjonowaniem tego stanu rzeczy.

Nie dotyczy to tylko spotkania w Madrycie. Odbija się cała seria międzynarodowych konferencji nastawionych na uczynienie naszego świata bezpieczniejszym, ale czy Madryt 80 ma większe szanse sukcesu niż na przykład Wiedeń — gdzie od siedmiu już lat toczą się bezskuteczne rozmowy w sprawie redukcji sił zbrojnych i zbrojeń w Europie środkowej? Czy na jednej konferencji może trwać impas, a na drugiej do minąć tak zwana „konstruktywna współpraca”? Można spotkać się z poglądem, że w obecnej sytuacji międzynarodowej potrzebna jest wszystkim przerwa na przemyślenie. Może. Tylko jeśli tak — to, jak długa byłaby to przerwa i kto, w jaki sposób ją zakończy?

WOJCIECH BOHDANOWICZ

Polska bierze udział w budowie trzech elektrowni jądrowych w ZSRR

(PAP) Największą inwestycją energetyczną w naszym kraju jest kompleks górniczo-energetyczny w Belchatowie. W trakcie realizacji jest kilka innych różnych inwestycji energetycznych. Wszystko to nie neguje jednak faktu, iż wciąż dalecy jesteśmy od zaspokojenia potrzeb w tym zakresie. Dlatego też bierzemy udział w budowie trzech elektrowni jądrowych w Związku Radzieckim, za co — zgodnie z zawartym porozumieniem — otrzymamy z ZSRR w 1984 roku 1,2 mld kWh, następnie rokrocznie coraz więcej, a w latach 1988 — 2003 już po 6 mld kWh w każdym roku.

Zobowiązania strony polskiej obejmują prace budow-

lano-montażowe wartości 200 mln rubli transferowych. Wykonawcą są one na elektrowniach: Chmielnickiej, Kurskiej i Smoleńskiej. Pracuje tam już ponad 1600 naszych specjalistów, a w szczytowym okresie robót będzie ich tam blisko 5000.

Oprócz 100 mln kWh energii, które otrzymamy w sumie — w ciągu 20 lat — za nasz udział w budowie, zyskamy choć niewymierny ale jakże ważny, będzie nabyte doświadczenie, jakże przydatne przy wznoszeniu w przyszłości elektrowni jądrowych w Polsce i w innych krajach. Udział w tych budowlach stanowi istotne poszerzenie oferty eksportowej „EnergoPoli”.

CZARNO NA BIAŁYM

Kto nie strajkuje, ten nie dostaje”. Jedno z porzekadeł powtarzanych tego roku przez Polaków, z radością, lub ze smutkiem (niepotrzebne skreślić, a co tu jest niepotrzebne, to zależy od punktu widzenia) powtarzających te słowa. Przedstawiciele rządu jeżdżą więc po kraju „na negocjacje”. Jeśli żądania placowe są tak bardzo wygórowane, że państwa nie stać na ich realizację, rozmowy się przerywa. Po jakimś czasie rządowy negocjator wraca z nowymi pełnomocnictwami, podpisuje porozumienie i ludzie wracają do pracy.

„Rząd tylko straszy” (to kolejne powiedzenie, zrodzone w podobnych okolicznościach): globalną kwotą podwyżek, których rzekomo nie jest w stanie udźwignąć, inflacja, która zaczyna galopować, więc — rząd trzeba trzymać przy łożach....

Lecz oto informacja z Genewy: Europejska Komisja Gospodarcza ONZ, skupiająca wszystkie kraje starego kontynentu, Stany Zjednoczone i Kanadę, opublikowała raport na temat sytuacji ekonomicznej w świecie. Dane, dotyczące Polski: wysuwa się żądania placowe z reguły na poziomie niemożliwym do zrealizowania, ustawicznie pogłębiają się trudności gospodarcze, a wszystko to wprowadza rozluźnienie dyscypliny społecznej, niezbędnej do opanowania trudności. Szczegółowo: w sierpniu wydajność pracy spadła w przemyśle o 9 procent w stosunku do poziomu roku ubiegłego, co spowodowało niedobory w produkcji przekraczające 50 mld. złotych. Ogólna produkcja przemysłowa zmniejszyła się o ponad 12 procent. Zadłużenie w krajach kapitalistycznych przekroczyło 20 miliardów dolarów i do końca bieżącego roku może się powiększyć o 8 miliardów dolarów. Same odsetki od zaciągniętych kredytów mogą w tym roku przekroczyć sumę 2,8 mld dolarów. Genezyjskie sprawozdanie przewiduje, że również rok 1981 nie przyniesie po-

prawy w polskim bilansie płatniczym, co spowoduje dalszy wzrost zadłużenia.

Czyż można się dziwić, że Stanisław Albinowski — wybitny publicysta, znawca problematyki ekonomicznej, ogłosił alarm dla gospodarki, pisząc, że mobilizacja sił i postaw Polaków będzie możliwa tylko wtedy, gdy wszyscy się zorientują, jak poważna jest sytuacja? „Twierdzą z całym przekonaniem — napisał w „Trybunie Ludu” — że nasze społeczeństwo nie daje sobie w pełni sprawy (...) z głębi kryzysu, zwłaszcza z rozmiarów nierównowagi”. Czyż nie tego właśnie dowodzą żądania znacznych podwyżek plac, wykraczające zresztą poza usta-

Pyrrusowe zwycięstwo

lenia zawarte w sierpniowych porozumieniach? To prawda, że w minionych latach pogłębiały się dysproporcje placowe między różnymi zawodami, że szybko rosły dysproporcje placowe między różnymi zawodami, że szybko rosły plac najwyższe, że były pieniądze na podwyżki w przemyśle, a brakowało ich dla służby zdrowia, oświaty i kultury. To prawda, że pracownicy tych ostatnich dziedzin życia społecznego mają plac niższe od średniej krajowej, że nie przelewa się także łącznościowcom, kolejarzom, budowlanym... Lecz w imię solidarności ludzi pracy, o której teraz tyle się słyszy, trzeba by się zdecydować na jednakowe dla wszystkich podwyżki drożdżiane (bo przecież wszyscy mają jednakowe żołądki), zaś sprawę podwyżek plac odłożyć na nieco później (oczywiście — nie na dziesiątki lat) do spokojnego rozważania w skali ogólnopolskiej. Dlaczego bowiem jedni — grożąc strajkiem — otrzymują 1300 złotych, inni, nie czyniąc groźby, zadowalają się kwotą w wysokości 600 lub 400 złotych? Czy ci ostatni to głupcy, bo „siedzą cicho”?

Nie było ostatnio tygodnia, by środki masowego przekazu nie informowały o wynagrodzaniu przez kolejne grupy zawodowe swoich (wysokich) żądań placowych.

Jeśli jednak podstawowym warunkiem podnoszenia plac jest wypracowanie środków, a tych (z różnych przyczyn) do wspólnego podziału dajemy coraz mniej, to — obym był złym prorokiem — może się okazać, że są to zwycięstwa pyrrusowe. O tym, że pieniądze szczęścia nie dają, już się można przekonać, chcąc je wydać. Jakże często — bez skutku.

Czy nawołuję do rezygnacji z uregulowania sprawy wynagrodzeń, do skazywania na przykład pracowników służby zdrowia, oświaty i kultury — na ubóstwo? Nie.

Uważam, że system plac należy co rychlej zreformować. Jeśli bowiem — przytoczę tu fragment niedawnej wypowiedzi Krzysztofa Kruszeńskiego — ministra oświaty i wychowania „poparcie tej jesieni postulatów placowych nauczycieli (a dotyczy to również innych grup zawodowych) przyp. mój — Z. R.) było poparciem werbalnym, pozornym. Żadna ze znacznie lepiej zarabiających grup zawodowych (...) nie zdecydowała: weźcie część pieniędzy przeznaczonych dla nas i dajcie nauczycielom” — to może należałoby, w imię solidarności i by nie pogłębiać zadłużenia za granicą, tak zreformować plac, by ci, którzy zarabiają najwięcej zrezygnowali z „kominów” na rzecz „kopciuszków”? Dlaczego autor rysunków do komiksów otrzymuje ponad sto tysięcy złotych, autor podręcznika — osiemnaście tysięcy złotych? Dlaczego malarz pokojowy zarabia więcej niż docent, a urzędnik więcej niż profesor? Może trzeba wreszcie zakończyć partykularne, woluntarystyczne działania na rzecz tych, którzy grożą? Może — o czym także kilkakrotnie ostatnio przeczytałem — zamiast: „strony tworzyć będą” — w komunikatach znaleźć się stwierdzenie, że strony zaczynają tworzyć „klimat trwałego współdziałania oraz dobrej i wydajnej pracy”?

Gdyby zaś genewski raport komuś wydał się być apokaliptyczną wizją stworzoną przez polskiego korespondenta na zlecenie rządu, który znowu chce straszyć, proponuję przeczytanie analizy sporządzonej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ.

ZYGMUNT ROLA

20 stopień zasilania

Zbyt mało węgla w elektrowniach

(PAP) W poniedziałek, 1 bm., ogłoszono w kraju 20 stopień zasilania. Przypomnijmy: jest to stopień najwyższy w skali niedoborów energetycznych. Według informacji uzyskanych przez dziennikarza PAP w Okręgowej Dyspozycji Mocy Zakładów Energetycznych Okręgu Wschodniego w Radomiu, tego dnia w elektrowni „Kozienice”, mającej obecnie największą moc w kraju — 2600 megawatów, pracowały od rana wszystkie bloki, tzn. osiem „dwusetek” i dwie „pięćsetki”. Elektrownia miała zapas węgla na trzy i pół dnia. To bardzo ma-

ło. Jest to teraz podstawowy problem.

W „Polańcu” 1 bm. po porannych trudnościach z uruchomieniem jednego z trzech bloków 200-megawatowych, jakimi dysponuje ta elektrownia, pracowały wszystkie agregaty. Zapas węgla oblicza się tam na 12 dni, ale wobec małej zdolności rozładowej — w „Polańcu” jest tylko jedna wywrotnica — stan ten można uznać za zaledwie dostateczny. Identyczną notę można postawić zapasom w elektrowni „Stalowa Wola”, gdzie dla ciepłowni wynosi on 20, a dla części energetycznej — 10 dni.

To nie było trzęsienie ziemi

Co spowodowało wstrząsy w rejonie Bełchatowa

(PAP) Badanie zapisów wstrząsów sejsmicznych w Bełchatowie przez specjalistów z Instytutu Geofizyki PAN pozwoliło określić charakter tego zjawiska. Nie ma ono nic wspólnego z trzęsieniami ziemi — ponadto wstrząs określony na około 4,5 st. w skali Richtera miał energię kilka tysięcy razy mniejszą niż ostatnie trzęsienie ziemi we Włoszech.

Jak informuje kierownik zakładu sejsmologii Instytutu Geofizyki PAN — doc. Sławomir Gibowicz — w rejonie Bełchatowa wystąpiło zjawisko tzw. sejsmiczności indukowanej, czyli spowodowanej działalnością górniczą. Takie

słabe lokalne wstrząsy mogą występować na terenach górniczych — przy intensywnym wydobyciu zasobów mineralnych i wypompowywaniu wód głębinowych. Mogą zdarzać się również przy budowie wielkich zapór wodnych. Sama działalność górnicza nie powoduje jeszcze takich zjawisk — muszą występować również sprzyjające warunki tektoniczne. W Bełchatowie takie wstrząsy występowały już kilkakrotnie, m. in. o sile 3,6 st. w skali Richtera w sierpniu 1979 r., a słabsze o sile 3,5 st. w lutym i kwietniu br. Są to wstrząsy — nawet z ostatnim o sile 4,5 st. — słabe i nie zagrażające specjalnie kopalni ani okolicznym miastom.

Nowy przewodniczący WRN w Kaliszu

INFORMACJA WŁASNA

Na wczorajszej sesji WRN w Kaliszu jej przewodniczący Zbigniew Chodyła zwrócił się o zwolnienie go z tej funkcji. W związku z tym przewodniczącym WK FJN Edward Grański na wniosek Komisji

Współdziałania Partii i Stron nictw Politycznych przedstawił kandydaturę dr. Janusza Michockiego dyrektora Leśnego Zakładu Doświadczalnego w Siemianicach. Radni wybrali go na przewodniczącego WRN. (ba)

Obrady

VII Plenum KC PZPR

Dokończenie ze str. 1

i uchwałach organizacji partyjnych. Komisja dokonała merytorycznej analizy i klasyfikacji blisko 300 zawartych w wymienionych dokumentach wniosków. Zgłoszone wnioski obejmują w zasadzie wszystkie sfery życia społeczno-gospodarczego i politycznego kraju. Największą część dotyczy różnorodnych zagadnień związanych z funkcjonowaniem partii. Zgłoszone wnioski skierowano do odpowiednich władz partyjnych oraz organów administracji państwowej i gospodarczej. Część z nich już została wykonana, bądź jest w trakcie realizacji. Obszerną grupę stanowią wnioski dotyczące zagadnień odpowiedzialności, sprawiedliwości społecznej i nadużywania władzy.

Komisja przedstawiła też propozycje w sprawach odpowiedzialności personalnej;

— informację Prezydium Rządu o realizacji zadań wynikających z uchwały VI Plenum KC PZPR — według stanu na dzień 26 listopada br. Informacja ukazuje stan realizacji zadań w czterech podstawowych dziedzinach: 1) gospodarka żywnościowa, rolnictwo i rynek; 2) zagospodarowanie niezainstalowanych maszyn i urządzeń oraz budownictwo mieszkaniowe i szpitalne; 3) place, świadczenia społeczne i sprawy socjalne; 4) prace nad reformą gospodarczą i systemem zarządzania. (PAP)

Związkowe rozmowy

Dokończenie ze str. 1

którego prowadzenie zostało jej powierzona ustawą o związkach zawodowych z 1949 r.

Osobowość prawną związków zawodowych — głosi komunikat — nie ustaje ani z chwilą ich wystąpienia ze zrzeszenia CRZZ, ani z chwilą ustania działalności tego zrzeszenia.

Zarówno uchwała Rady Państwa z września br. w sprawie rejestracji nowo powstających związków zawodowych, jak i ustawa o zmianie ustawy o związkach zawodowych z października br. jednoznacznie stwierdzają, że nie ma powodów prawnych do ponownej rejestracji branżowych związków zawodowych.

Komisja Porozumiewawcza — podaje się w komunikacie — postanowiła przekazać po 100 000 zł na budowę pomników robotników poległych w grudniu 1970 roku w Gdańsku i Gdyni.

REJESTRACJA KOLEJNEGO ZWIĄZKU

Sąd Wojewódzki w Warszawie zarejestrował 1 grudnia br. kolejny związek zawodowy. Osobowość prawną uzyskał Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Celnicztwa z siedzibą w Warszawie. Jest to już 39 związek zarejestrowany w Sądzie Wojewódzkim.

WYJAŚNIENIE ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW KSIĄŻKI, PRASY, RADIA I TELEWIZJI

W uzupełnieniu opublikowanej 29 bm. informacji z obrad prezydium ZG Federacyjnego Związku Zawodowego Pracowników Książki, Prasy, Radia i Telewizji Zarząd Główny wyjaśnia, że związek nie jest członkiem Komisji Porozumiewawczej branżowych związków zawodowych i nie uczestniczy w organizowaniu spotkań krajowego aktywu branżowych związków zawodowych w hali „Gwardii” w Warszawie. Przedstawiciele federacyjnego związku uczestniczyli w dotychczasowych spotkaniach członków komisji wyłącznie na zasadzie obserwatorów.

Występując przeciwko stosowanemu nieraz przez niektórych działaczy „Solidarności” praktykom, w ramach któ-

rych metoda nacisku i szantażu zmusza się członków Federacyjnego Związku Zawodowego Pracowników Książki, Prasy, Radia i TV do wstępowania w szeregi ich organizacji. Zarząd Główny stwierdza, że zdarzenia takie miały miejsce w środowisku pracowników upowszechnienia i sprzedawców m. in. woj. opolskiego, białostockiego, toruńskiego, wrocławskiego i jeleniogórskiego.

Zarząd Główny ponawia swe stanowisko w sprawie potrzeby współdziałania wszystkich ogniw związku i „Solidarności” na zasadzie partnerstwa i poszanowania zasad demokracji, w imię ogólnych interesów państwa i ludzi pracy. W tym duchu występuje też do NSZZ „Solidarności” z propozycją porozumienia i ustalenia form współdziałania.

POROZUMIENIE Z PRACOWNIKAMI POLIGRAFII

Podpisane zostało w Szczecinie porozumienie pomiędzy Ministerstwem Kultury i Sztuki a Tymczasową Krajową Komisją Porozumiewawczą Pracowników Poligrafii NSZZ „Solidarności” w sprawie realizacji zadań i postulatów pracowników poligrafii przedstawionych przez NSZZ „Solidarności”.

Porozumienie dotyczy kompleksu problemów związanych ze strukturą, bazą produkcyjną oraz sprawami organizacyjnymi przemysłu poligraficznego, zagadnień związanych z nowym układem zbiorowym pracy dla przemysłu poligraficznego. Strony porozumienia zobowiązały się do zawarcia nowego układu zbiorowego pracy dla przemysłu poligraficznego — przy czym określono na jakie sprawy należy położyć szczególny nacisk.

PROBLEMY PRACOWNIKÓW KULTURY

W Warszawie podpisano porozumienie między NSZZ Pracowników Kultury i Sztuki a Ministerstwem Kultury i Sztuki. Porozumienie dotyczy wczelnych zagadnień rozwoju kultury, problemów zatrudnienia i płac, statusów zawodowych pracowników kultury oraz innych zagadnień będących przedmiotem działalności zainteresowanych stron. (PAP)

Rumunia

Wybuch gazu w kopalni węgla

(PAP) Jak informuje agencja Agerpress, 29 listopada na stacji wybuchu gazu w kopalni Lovizeni w zagłębiu węglowym Valea Jiului w Rumunii. W następstwie katastrofy zginęło 49 osób a 26 zostało rannych.

Agencja podaje, że w szybkim tempie podjęto kroki zmierzające do zlikwidowania skutków katastrofy. Dla zbadania przyczyn eksplozji utworzono komisję partyjno-rządową.

Udaremnienie przemytu

(PAP) Pracownicy świnoujskiej placówki szczecińskiego Urzędu Celnego udaremnili próbę wywozu z naszego kraju przez obywatela szwedzkiego Nilsona O. czterech brylantów wartości blisko miliona złotych. Prowadzone jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie okoliczności przemytu.

POGODA

Poznańskie Biuro Prognoz Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej przewiduje na dziś w Wielkopolsce zachmurzenie duże z wielkimi przejaśnieniami. Temperatura maksymalna od minus 4 do minus 6 stopni, minimalna od minus 9 do minus 11 stopni.

Wczoraj o godzinie 17 zanotowano następujące temperatury: w Poznaniu, Lesznie i Kaliszu minus 4 stopnie, w Pile minus 2 stopnie, w Koninie minus 5 stopni, ciśnienie 1023 hPa czyli 777,4 mm.

Wzrosty seryjs informacyjny opracował Józef Golaszewski.

Sport-sport

Decyzje zarządu PZPN

Dokończenie ze str. 1

stanie nietrzeźwym postanowił wykluczyć go z ekipy;

— w związku z tą decyzją zawodnicy zespołu zagrozili, iż w razie utrzymania decyzji w stosunku do Młynarczyka, odmówią wyjazdu;

— kierownictwo ekipy uległo tym naciskom. Decyzja trenera w stosunku do Młynarczyka została cofnięta, w rezultacie czego ekipa wraz z Młynarczykiem odleciała do Włoch.

Dane, które dotychczas zebrano nie pozwalają jeszcze na wszechstronną ocenę zajścia i w konsekwencji na wyciągnięcie pełnych wniosków organizacyjnych i dyscyplinarnych.

Ukaranie nie może nastąpić przed wysłuchaniem samych obwinionych. Do zbadania pozostaje też szereg ważnych, mających istotne znaczenie okoliczności. Wyszło np. na jaw, że Józef Młynarczyk pił alkohol w towarzystwie komentatora sportowego telewizji W. Zielińskiego. W dniu 30 listopada zebrała się rada zawodnicza drużyny reprezentacyjnej, w czasie której uznano naganną zachowanie się J. Młynarczyka, wyrażono skrupy, a w stosunku do bramkarza zaproponowano sankcje dyscyplinarne.

Zarząd PZPN rozważył, czy w zaistniałej sytuacji nie należy odwołać ekipy do kraju. Ostatecznie postanowiono odstąpić od takiej decyzji, mając na uwadze to, iż pociągnięłaby ona poważne konsekwencje natury sportowej i finansowej.

Taka decyzja uderzałaby w całość naszego piłkarstwa, zniweczył bowiem zostałby ponad 2-letni wysiłek włożony w przygotowania do mistrzostw świata 1982, skrzyżowałby grupę młodych utalentowanych zawodników, którzy pozostawali pod wpływem starszych od siebie piłkarzy. Zerwanie meczu z Maltą byłoby równoznaczne z wyeliminowaniem polskiej drużyny z MS-82, byłibyśmy zmuszeni wypłacić ponadto wysokie odszkodowanie i karę pieniężną.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono:

a) zawiesić w prawach zawodników: Józefa Młynarczyka, Zbigniewa Bonka, Władysława Żmudę i Stanisława Terleckiego z równoczesnym natychmiastowym wycofaniem ich ze składu ekipy przebywającej na zgrupowaniu w Rzymie;

b) delegować na miejsce zgrupowania prezesa i sekre-

tarza generalnego PZPN w celu nadzoru realizacji decyzji zarządu PZPN dotyczącej wymienionych zawodników oraz prawidłowego przebiegu przygotowań do meczu eliminacyjnego z Maltą;

c) natychmiast po powrocie ekipy do kraju przeprowadzić wnikliwe postępowanie wyjaśniające, a po jego zakończeniu wyciągnąć w stosunku do winnych surowe konsekwencje dyscyplinarne;

d) informować na bieżąco opinię publiczną o sprawie, aż do jej ostatecznego wyświeślenia i zakończenia.

WYPOWIEDZ PRZED KAMERAMI TV

Dziennikarze TV zaprezentowali w poniedziałkowy program „Echa stadionów” wypowiedzi osób, zainteresowanych sprawą skandalicznego zachowania się piłkarzy reprezentacji na lotnisku Okęcie w Warszawie. W wypowiedziach przejawiały się stwierdzenia, że winnych należy surowo ukarać, żądano dożywotniej dyskwalifikacji dla Józefa Młynarczyka. Domagano się, by cofnąć piłkarzy z Włoch, w żadnym wypadku nie dopuścić winnych zawodników do meczu z Portugalią i Maltą. Jeden z rozmówców stwierdził, że piłkarze, to ludzie, którzy stawiają siebie ponad społeczeństwem, a jest to m. in. konsekwencją pobłażania ze strony władz piłkarskich. Podana została także informacja, że Włochy zawiesił w prawach zawodników: Józefa Młynarczyka, Zbigniewa Bonka i Władysława Żmudę, postulując natychmiastowy powrót tych piłkarzy z Włoch i niewystawianie ich do meczu z Portugalią i Maltą.

OŚWIADCZENIE W. ZIELIŃSKIEGO

Redakcja sportowa PAP otrzymała oświadczenie komentatora sportowego TV — W. Zielińskiego. Oto tekst oświadczenia:

W związku z oficjalnym komunikatem zarządu PZPN sugerującym, iż byłem główną i jedyną sprężyną, która sprawiła, iż znaliśmy bramkarza — J. Młynarczyka znalazł się w nocnym lokalu (w którym byłem ze znajomymi) oświadczam, że spotkanie nasze nastąpiło przypadkowo. Około godziny 3 Józef Młynarczyk po opuszczeniu swojego towarzysza podszedł do mnie i rozpoczął długą rozmowę o ostatnim meczu. Głowi ścisłości — jedynym trankiem towarzyszącym mi w tej rozmowie z tym 28-letnim meczem był szampan. Nikt nikogo do niczego nie namawiał, ale też nie odwoziliśmy. I to był błąd, o którym przekonałem się później. Nie zamierzałem tańcować przy padkowej, ale jak się okazało istotnej roli, jaką odegrałem w tym incydencie i dlatego poinformowałem zarząd PZPN, a także GKKFiS, w obszernym oświadczeniu wysłanym dnia 1 grudnia, w którym domagałem się ujawnienia także mojego nazwiska wśród współwinnych zaistniałej sytuacji. (PAP)

7 marca 1981 mecz Lech — Bałtyk

Polski Związek Piłki Nożnej ustalił już terminy zaległych spotkań rundy jesiennej Lech — Bałtyk i Motor — Wi-

dzew. Oba te mecze rozegrane zostaną 7 marca 1981 r. — na tydzień przed oficjalnym rozpoczęciem rundy wiosennej. (wł)

PONIEDZIELNE opinie

Koszykarki Olimpii odniosły dwa zwycięstwa nad swym najgroźniejszym konkurentem w walce o awans do ekstraklasy — Polonią Warszawą.

Trener zespołu — BRONISŁAW WIŚNIEWSKI: Mecz z Polonią, jak wszystkie zresztą spotkania o dużą stawkę, nie były ładnymi widowiskami. U zawodniczek obu drużyn widać było ogromne zdenerwowanie, skutkiem czego na boisku wiele było chaosu. Cieszę się, że oba mecze udało nam się wygrać, i że dzięki temu umocniłyśmy się na pozycji lidera. Wywalczyłyśmy awans, ale jednak niewiele było w tym, jakbyśmy nie wygrały. Z drużyny w poprzednim sezonie ubywało 6 zawodniczek, w tym dwie najlepsze snajperki — Linka i Woźniak. Ławka w zespole jest bardzo krótka. Większość zawodniczek brakuje doświadczenia, a ten właśnie element okazał się może decydującym w meczach, które rozstrzygać będą o awansie. (wł)

Hokeiści Tarpana Poznań przegrali kolejne mecze na własnym lodowisku ze Stoczniowcem Gdańsk 1:3 i 2:3. Wiceprezes ds sportowych Tar-

pana PIOTR KAŻMIERCZAK: — „Moim zdaniem takie a nie inne wyniki hokeistów wypływały z tego, iż zespół płaci „frycowe” w II lidze. Poziom zespolony jest tak wyrównany, że zasadniczą rolę odgrywa rutyna. Niemal wszystkie porażki jakie Tarpan ponosił to tylko różnica jednej lub dwóch bramek. W hokeju na lodzie jest to naprawdę wynikiem większego obciążenia ligowego. Brak skuteczności w sytuacjach podbramkowych to również sprawa związana z nieobyciem ligowym. Inna rzecz, że w hokeju na lodzie szalenie trudne jest grać dwoma parami obrońców a Tarpan jest w takiej sytuacji kadrowej, że musi. Automatycznie w wyniku zmniejszenia ci obrotów są wyłączeni ze wszystkich poczyną ofensywnych. Ostatni mecz mógł się widać podobnie — był prowadzony w żywym tempie i ładnie dla cka. Sądzę, że z upływem czasu powinno być coraz lepiej a w rundzie rewanżowej musimy już być całkiem dobrze. Najważniejszą rzeczą jest by zawodnicy się nie załamali i mieli nadal dogodne warunki do trenowania i grania, bo z tym zaczyna się źle dziać”. (leg)

Praca
Przyjmie tokarza. Praca stała. Poznań, ul. Jabłonkowska 2. 5136g

Hafciarka maszynowa, haft angielski, zabki poszukuje pracy. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19, dia 2697g.

Przyjmie dezerstwo — wa runek mieszkanie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2693g.

Kupno
Bony PeKaO kupię. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19, dia 5131g.

Sprzedaz
Sprzedam wywrotkę niską. Folwark 12, gmina Witkowo. 1357p

Szczeniata Airedale — Terrier rodowodowe sprzedam. Sciegiennego 124 m. 2. 5160g

Wózek dla bliźniat głęboki i spacerówka — woski. Bialek, Jaworowa 38 m. 20. 3318g

Sprzedam ciągnik Ursus C-328 w dobrym stanie. Szczepan Grys, Krzemienie 83, woj. leszczyński. 1358p

Samochody
Zuka A-3 oraz Volkswagena 1200, sprzedam. Poznań, Chociszewskiego 21 m. 12. 5243g

Opla 1960, silnik Fiat 1300, sprzedam. Murowana Goślina, Wojska Polskiego 9 m. 19 po godz. 17. 5159g

Flata 125 — 1300, grudeń 1973 rok, tania sprzedam. Tel. 723-91, godz. 10-18. 5208g

Konin — spółdzielcze M-3 zamienie na Poznań tel. Poznań 649-52. 3865g

Szczecin M-4, 3 pokoje, 52 m² — spółdzielcze zamienie na podobne w Poznaniu. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2672g.

Os. Zwycięstwa spółdzielcze M-4 65 m², wysoki parter, zamienie na M-4 mniejsze. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2678g.

Pokój z kuchnią 40 m² w nowym budownictwie kwaterekowe zamienie na dwa pokoje z kuchnią równorzędne. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2687g.

M-2 poszukuje małżeństwo na 1 lub 2 lata. Tel. 22-19-71 od godz. 8-14 lub oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2995g.

Dwie panienki pracujące poszukują samodzielnego, niekrepującego pokoju. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3035g.

Odstąpię domek 20 m² na pracownię lub mieszkanie. Gościńska 17, rozmowy po godz. 17. 3069g

Zamienie 2 x pokój, kuchnia na dwa pokoje, kuchnia. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3102g

Poszukuję M-2 lub M-3 w Poznaniu na rok. Platnie 32-54-95. 3107g

Spółdzielcze M-3 Poznań zamienie na mieszkanie w Krakowie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3169g.

Mieszkanie 3-pokojowe własnościowe kupię. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3177g.

Nieruchomości
Ogródek, działkę, domek okolica Grunwaldzkiej. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3237g.

Sprzedam 0,49 ha działkę zadrzewioną z pozwoleniem i planem budowy domu wolnostojącego. Poznań — Podolany. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3252g.

500 m² skłarni, 3 ha gruntu, jezioro, dworek park, opłotowane — granica Poznań, sprzedam Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3319g.

Działkę budowlaną kupię. Tel. 32-09-60. 3365g

Działkę około 2,500 m² kupię. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3594g.

Sprzedam domek letni murowany z wygodami nad jeziorem, miejscowość wczasowa Mierzyn koło Międzybuzia. Jan Wąniarz, Międzybuzie, ul. Narciowa 12, po godz. 15. 1354p

Dom, zabudowania, działkę 0,67 ha, kilometr od miasta, ciągnik RS-08 z maszynami sprzedam. Rudno 69, koło Nowej Soli. 1251p

Pilnie i tania sprzedam połowę domu frontowego w Stęszewie przy ul. Lasowej 17, 4 pokoje (2 pokoje i parter), ogród 600 m² i parcie budowlana 827 m². Wiadomość: Wrocław, ul. Ślężna 178B m. 4. 3804g

Polowę domu bliźniaczego oraz pomieszczenia warsztatowe sprzedam. Bogucin, ul. Jodłowa 25. 3602g

Zguby
Zagubiono pieczęć: Barbara Kotowicz — lekarz stomatolog, Leszno, ul. Sikorskiego 22 m. 2. Numer statystyczny LE 181. 5297g

Zaginął pies seter irlandzki, kl. maści mańon na Os. Piastowskim. Zwrot za wynagrodzeniem. Tel. 78-02-03. 4916g

22 listopada zagubiono pamiątkowy szalik lotniczy granatowy, trasa Ławica — Szpitalna — Świerczewskiego. Zwrot wynagrodzenia, tel. 437-40. 5324g

Różne
Układanie, cyklinowanie, lakierowanie parkietów, podłogowe uszczelnianie okien, montaż zatrząskówek, karniszy, wykonuje Zakład Usług Mieszkaniowych. Tel. 20-65-39 po godz. 17. Orwat. 4948g

Malowanie mieszkań. Firma Ambroszkiewicz, tel. 457-28. 4839g

Wypożyczalnia eleganckiej garderoby ślubnej. Paderewskiego 1, Ciesielska. 5084g

Przyjmę zamówienia na rozsadę pomidorów Reverdan, Ostona, Nortona mieszac luty, marzec. Maraszek, Wolsztyn, Armii Czerwonej 12. 1346p

Układanie mozaiki, cyklinowanie parkietów, malowanie desek, lakierowanie. Zakład Usługowy Miśturiewicz, tel. 437-28. 5034g

Wspólnika z większą gotówką przyjmie do zaprowadzonego sklepu w dobrym punkcie Poznania. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19, dia 5078g.

Układanie mozaiki parkietowej, cyklinowanie, lakierowanie. Grzegorz Miodnik, tel. 623-67. 3740g

Parkietki i mozaiki solidnie wykonam. Produkuje i sprzedaje. Wytwórnia Tadeusza Zomer, Witkowo, tel. 218 po godz. 16. tel. Gniezno 32-49. 2953g

Tapetowanie, malowanie Kelmia, tel. 67-43-36 godz. 17-19. 2769g

Parkietki, bezpyłowe cyklinuje, lakieruje. Zakład Usługowy, Zygmunt Koenig, tel. 647-79. 48610g

Garaż blaszany odstąpię, ul. Polna, tel. 451-71 po godz. 16. 2311g

Blacharstwo samochodowe wznawia działalność po urlopie chorobowym. Frackowiak, Stęszew przy obwodnicy. 2950g

Kierowca zawodowy ze średnim wykształceniem posiadający samochód osobowy, przyjmie akwizycję. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3193g.

Matrymonialne
Kawaler, ładny, młody, pozna ze względów humanitarnych panienkę skłóconą z rodziną, ładną, z zasadami. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19, dia 4951g.

Student 23-letni pozna wysoka studentkę. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19, dia 3615g.

PRACOWNICY POSZUKIWANI
— **POMOC KUCHENNA** — przyjmie zaraz Kombinat Wydawniczo - Kolportażowy, Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Zgłoszenia pokój 25. 112-B

„SPOŁEM” WSS — Oddział Handlu Detalicznego w Poznaniu, ul. 27 Grudnia 13 — zatrudni zaraz — w niepełnym wymiarze czasu pracy — na czas nieokreślony oraz na okres przedświąteczny:
— **SPRZEDAWCÓW** — do sklepów branży: spożywczej, przemysłowej i mięsnej.
Warunki płacy podane będą w Dziale Spraw Pracowniczych, pokój 303, 305, adres jak wyżej. 3467-K1

Samotny rolnik, wysoki, sytuowany, posiadający nieduże gospodarstwo pozna odpowiednią panią do lat 47 lubiącą wies, domatorkę. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3290g.

Rozwiedziona 35-letnia, ładna, zgrabna z mieszkaniem, wykształceniem, pozna przystojnego pana z samochodem do lat 45. Cel matrymonialny. Oferty ze zdjęciem (zwrot zaapewiony) i podaniem telefonu „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3348g.

Kierowca 70-letni, posiadający mieszkanie pozna zdrową panią do lat 65. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19, dia 3557g.

33-letnia po rozwodzie z okolic Poznania zasoby materialne dobre, pozna pana z wyższym wykształceniem oraz poważnym podejściem matrymonialnym. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3599g.

Kawaler 25-letni, kulturalny, średniego wzrostu, samochód, pozna odpowiednią panią, miłą, wdzianą, sportową. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3264g.

Kawaler, charakter spokojny, wykształcenie wyższe, pozna odpowiednią panią, wzrostu średniego, do lat 40. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3636g.

Samotna, niebrzydka, uczciwa 31-letnia z synem w celu założenia ciepłego ogniska domowego, pozna odpowiedniego pana, przystojnego, sytuowanego, najchętniej bezdzietnego, kochającego dzieci z poczuciem honoru, ambicji i lojalnego. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3646g.

Inżynier 28-letni, wzrost 184 po powrocie z zagranicy, pozna panią w celu matrymonialnym. Oferty ze zdjęciami „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3670g.

Pani 37-letnia z mieszkaniem pozna kulturalnego pana do lat 62, w celu matrymonialnym. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3687g.

Emeryt, pozna miłą panią do lat 70, z wykształceniem średnim, w celu matrymonialnym. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3299g.

Wdowa po 60-letnim mieszkaniu własnym, z braku znajomości posłubi panią z dobrym charakterem bez nałogów. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2804g.

Wdowa samotna 52-letnia, korpulentna, wykształcenie średnie zawodowe, pozna w celu matrymonialnym rolnika lub leśnika do lat 60. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 2915g.

Inżynier 30-letni, przystojny, sytuowany, pozna panią z wyższym wykształceniem, mieszkaniem, Oferty z fotografią (zwrot i dyskrecja zaapewniona). Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19, dia 3054g.

Panna 25-letnia, wysoka, wykształcenie średnie z powodu braku znajomości pozna odpowiedniego kawalera do lat 32. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3204g.

Emeryt, pozna miłą panią do lat 70, z wykształceniem średnim, w celu matrymonialnym. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dia 3299g.

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 28 listopada 1980 roku zmarł

TADEUSZ MODRZEWSKI
członek — współzałożyciel Spółdzielni Mieszkaniowej „Grunwald” w Poznaniu, nieprzerwanie i z ogromnym zaangażowaniem uczestniczący w kierowaniu działalnością Rady Spółdzielni i innych organów samorządu spółdzielczego — odznaczony Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, Złotą — Honorową Odznaką CZSMB, Odznaką Zasłużonego Działacza Ruchu Spółdzielczego, Honorową Odznaką miasta Poznania i Za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego oraz wieloma innymi odznaczeniami państwowymi i branżowymi.

W Zmarłym tracimy niezmiennie cenionego i zasłużonego organizatora oraz działacza społecznej społeczności mieszkaniowej.

Rodzinie Zmarłego składamy wyrazy szczerzego, serdecznego i głębokiego współczucia.

Rada i Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej „Grunwald” w Poznaniu 2433-K3

Z głębokim bólem zawiadamiamy, że dnia 28 listopada 1980 roku zakończył życie, nasz najdroższy mąż, ojciec, brat, teść i dziadek, sp.

TADEUSZ MODRZEWSKI
starszy ilustrator WSS „Społem”, żył lat 65

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 grudnia br. o godzinie 10.10 na cmentarzu junikowskim.

RODZINA
Ul. Grunwaldzka 29A m. 10. 5179g

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 28 listopada 1980 roku zmarł w wieku 82 lat, namaszczony Olejami św., nasz najukochańszy mąż, ojciec, brat, teść, sp.

WŁODZIMIERZ WILAND
legionista polski w I wojnie światowej.

Pogrzeb odbędzie się w środę, 3 bm. o godzinie 10.30 na cmentarzu górczyńskim.

W smutku pogrążona
żona z córką, synem i rodziną
Ul. Fornalskiej 12, dawniej: Jarochowskiego 28, Kanada. 5257g

Dnia 29 listopada 1980 roku zmarła po długich cierpieniach i po przyjęciu Sakramentów św. w wieku 84 lat, sp.

WŁADYSŁAWA REMBACZ
Msza św. pogrzebowa odprawiona będzie w środę, 3 bm. o godzinie 11 w kościele św. Trójcy w Strzelnie, następnie pogrzeb na cmentarzu parafialnym.

W imieniu rodziny zawiadamia
ks. Kazimierz Rembacz
Paryż — Strzelno. 5237g

Dnia 27 listopada 1980 roku zmarł po długiej chorobie, nasz kochany mąż, ojciec, teść, dziadek i brat

MIECZYSLAW LASOTA
Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 4 bm. o godzinie 11.50 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona
RODZINA
Ul. Śniadeckich 3 m. 10. 2380-U3

Dnia 28 listopada 1980 roku zakończył swoje uczciwe i bardzo pracowite życie, nasz najukochańszy i najczulszy mąż, ojciec, syn, teść i dziadziś, sp.

BOGDAN JANIĄK
lat 56

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 bm. o godzinie 10.50 na cmentarzu junikowskim.

Strapiona i w smutku pogrążona
RODZINA
Ul. Owsiana 4a m. 4. 2417-U3

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 29 listopada 1980 roku zmarł opatrzony Sakramentami św., nasz ukochany ojciec, teść i dziadek, sp.

ANTONI GRZEŠKOWIAK
Msza św. pogrzebowa odprawiona zostanie w środę, 3 bm. o godzinie 11.30 w Kostrzynie, po czym odbędzie się pogrzeb.

W smutku pogrążona
RODZINA
5250g

W dniu 27 listopada 1980 roku zmarł

MIECZYSLAW LASOTA
długoletni członek partii, były żołnierz ludowego Wojska Polskiego, odznaczony Medalem Zwycięstwa i Wolności, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami państwowymi i regionalnymi.

W Zmarłym straciłmy zasłużonego towarzysza i pracownika.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 4 grudnia br. o godzinie 11.50 na cmentarzu na Junikowie.

Cześć Jego pamięci!

Dyrekcja, Samorząd Robotniczy i współpracownicy PPKS Oddz. II w Poznaniu 2408-K3

Dnia 28 listopada 1980 roku zmarł były długoletni, zasłużony pracownik Związku „Społem”

TADEUSZ MODRZEWSKI
emerytowany starszy ilustrator, odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami resortowymi i regionalnymi.

Rodzinie Zmarłego wyrazy szczerzego współczucia składają:

Zespół pracowników Wydziału Lustracji „Społem” CZSS oraz Zarząd, Rada Zakładowa i Koło Emerytów Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców w Poznaniu

Pogrzeb odbędzie się 4 grudnia br. o godzinie 10.10 na cmentarzu junikowskim. 2409-K3

Dnia 26 listopada 1980 roku po długich cierpieniach zasnęła w Bogu, opatrzona Sakramentami św., nasza ukochana mama, teściowa, ciocia, szwagierka, babunia i prababunia, przeżywszy lat 86, sp.

MARIA ANDRZEJEWSKA
wdowa po powstańcu wielkopolskim.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 grudnia br. o godzinie 13.10 na cmentarzu na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążona
RODZINA
Pokrzywno, dawniej Przemysłowa 13 m. 3. 2377-U3

Dnia 29 listopada 1980 roku zasnęła w Bogu w 88 roku życia, nasza ukochana ciocia

MARIA WYSTRASZEWSKA
z domu Szyk

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 bm. o godzinie 15.30 z kapłką cmentarną w Puszczykowie.

Pogrążona w smutku
siostrzyczka z dziećmi i wnukami
Puszczykówko, Dworcowa 18. 5316g

Z żalem zawiadamiamy, że dnia 28 listopada 1980 roku, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., zmarła nasza najukochańsza mamusia, teściowa, siostra, babcia i prababcia, przeżywszy 78 lat, sp.

STANISŁAWA PAWLAK
z domu Nowak

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 grudnia br. o godzinie 8.50 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona
RODZINA
Prosimy o nieskładanie kondolencji.
Ul. Raszyńska 35 m. 26, dawniej: Niemieńska 19 m. 1. 5241g

Dnia 29 listopada 1980 roku po długich i ciężkich cierpieniach, zmarł opatrzony Sakramentami św., najukochańszy mąż, ojciec, teść i dziadek, sp.

FRANCISZEK WOJCIECHOWSKI
Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 bm. o godzinie 12 na cmentarzu na Miłostowie.

W smutku pogrążeni
żona, córki, synowie, zięć i wnuki
Os. Rzeczypospolitej 75 m. 2. 2421-U3

Dnia 30 listopada 1980 roku zmarła nagle namaszczona Olejami św., przeżywszy lat 51, nasza najdroższa mama, ukochana córka, siostra, szwagierka, teściowa, babcia i ciocia, sp.

REGINA WAWRZYŃIAK
Pogrzeb odbędzie się w środę, 3 bm. o godzinie 8.50 na Junikowie.

W głębokim smutku pogrążona
RODZINA
Zeylanda 11 m. 3. 5333g

Dnia 27 listopada 1980 roku zmarł nagle w wieku 59 lat, nasz najlepszy przyjaciel życia, sp.

JÓZEF SZURKOWSKI
długoletni pracownik PKS w Poznaniu, Odział I oraz w Gorzowie Wlkp. Członek ZBoWiD

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 bm. o godzinie 9.30 na cmentarzu na Junikowie.

O tej bolesnej stracie
w głębokim żalu zawiadamiają
żona oraz dzieci i wnuki
Poznań, Os. Rzeczypospolitej 3 m. 22. 2418-U3

Dnia 29 listopada 1980 roku zmarła opatrzona Sakramentami św., w wieku 88 lat, ukochana matka, babunia, szwagierka i ciocia, sp.

MARIA ZYGMANOWSKA
z domu Słowińska

Pogrzeb odbędzie się w środę, 3 bm. o godzinie 11 na cmentarzu górczyńskim. Msza św. pogrzebowa odprawiona zostanie tego samego dnia o godzinie 9.30 w kościele św. Jana Kantego, ul. Grunwaldzka 86.

Syn z rodziną
Ul. Rycerska 24. 2424-U3

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 29 listopada 1980 roku zmarła przeżywszy lat 74

MARIA GÓRCZAK
z domu Szymkowiak

Pogrzeb odbędzie się w środę, 3 bm. o godzinie 11.30 z domu żałoby na cmentarzu w Koźniewie.

RODZINA
Chomicze ul. Poznańska 40. 5321g

Dnia 27 listopada 1980 roku zakończył swój uczciwy i bardzo pracowity żywot w wieku 66 lat, nasz najdroższy, nigdy nie zapomniany mąż, tatuś, teść, dziadziś i brat, sp.

STANISŁAW ŁUKUĆ
Pogrzeb odbędzie się w środę, 3 bm. o godzinie 14 na cmentarzu w Zabikowie.

W bólu pogrążona
RODZINA
Os. Przyjaźni 18w m. 265. 2420-U3

Dnia 29 listopada 1980 roku po krótkich cierpieniach, zakończyła swe pracowite i pełne poświęcenia życie, nasza ukochana żona, mama, babcia i teściowa, przeżywszy lat 65

LEOKADIA MAĆKOWIAK
z domu Otto

Pogrzeb odbędzie się w środę, 3 bm. o godzinie 11 na cmentarzu w Niepruszewie.

W smutku pogrążona
RODZINA
5308g

Dnia 30 listopada 1980 roku odeszła od nas niespodziewanie, nasza kochana mama, teściowa i babcia, sp.

WŁADYSŁAW GRZEBYTA
z domu Górna

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 4 bm. o godzinie 11.30 na cmentarzu w Rosku. Msza żałobna odprawiona zostanie w tym samym dniu o godzinie 11 w kościele parafialnym w Rosku.

W głębokim smutku pogrążona
RODZINA
2416-U3

Dnia 30 listopada 1980 roku zmarła nagle namaszczona Olejami św., nasza ukochana mama, babcia i prababcia, przeżywszy lat 92 lata sp.

JULIA PATRYAS
Msza św. oraz pogrzeb w środę, 3 grudnia 1980 roku o godzinie 11 w Wieloski, koło Krośoszyna.

W imieniu rodziny
ks. Stefan Patryas
5232g

Jutro „Głosowa“ informacja telefoniczna

ZUS przygotowuje podwyżkę niektórych rent i emerytur

Od połowy listopada w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych trwa praca nad przygotowaniem tej instytucji do jak najsprawniejszego przeprowadzenia kolejnej wielkiej operacji, dotyczącej świadczeń socjalnych. Będzie to wykonanie rozporządzenia Rady Ministrów z 6 września br. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent. (Chętnych szczegółowego zapoznania się z tym aktem, odsyłamy do Dziennika Ustaw nr 22 z bieżącego roku, pozycja 84).

Ponieważ rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r., ZUS musi przed styczniowymi terminami płatności świadczeń przygotować pełną dokumentację dotyczącą objętych podwyżką osób i dokonać stosownych obliczeń finansowych. Na powyższe tematy udzielił „Głosowi“ wyjaśnień dyrektor poznańskiego Oddziału ZUS — Edmund Kaczmarek, stwierdzając przede wszystkim, że najogólniej biorąc, podwyższeniu ulegają emerytury i renty, przyznane przed 1 stycznia 1976 r. Decyzja tu data, od której przyznano prawo do tych świadczeń, nie zaś data wystawienia decyzji.

— Od 1 stycznia 1981 roku zostaną wprowadzone nowe wysokości najniższych emerytur i rent, prawda? Czy można zatem prosić o podanie nam tych stawek minimum?

— Kształtują się one następująco — stwierdza dyrektor: — 2 100 złotych dla emerytur, 2 050 dla rent inwalidzkich I i II grupy inwalidów oraz 1 650 dla rent inwalidzkich III grupy. Ponadto omawiane rozporządzenie podwyższa również renty rodzinne i to mianowicie do 1 000 złotych dla

jednej osoby, uprawnionej do renty rodzinnej, 2 000 dla dwóch osób, a 2 100 dla trzech i więcej osób, uprawnionych do tego świadczenia.

Skutkiem tego podwyższenia będą podlegały również niektóre emerytury i renty, przyznane już po 1 stycznia 1976 roku, mianowicie te, których dotychczasowa wysokość była co prawda wyższa od najniższych, ale obecnie (to znaczy od 1 I 1981) stanie się od nich niższa.

Dla zilustrowania i łatwiejszego zrozumienia, dyrektor ZUS podał nam takie oto przykłady: w 1980 roku najniższa emerytura wynosiła 1 800 zł, ale za miesiąc będzie ona podwyższona do 2 100 zł. Emerytatem, który pobiera dotychczas na przykład 1 900 zł otrzymać będzie od stycznia przyszłego roku 2 100 zł.

— Jest też pewna grupa świadczeniobiorców, których emerytury i renty będą podwyższone niezależnie od daty ich przyznania. Należą do nich renty inwalidów wojennych, do których zaliczamy również renty pobierane przez byłych więźniów obozów koncentracyjnych i więźniów hitlerowskich, z wyjątkiem jednak rent, przeliczonych od zarobków, osiągniętych po 1 stycznia 1976 roku. Dalej, podwyżką obejmują emerytury i renty z tytułu zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, a także przyznane w drodze wyjątku przez prezesa ZUS, lub ministra do spraw kombatantów, jak też emerytury w wysokości specjalnej osób, które ukończyły 100 lat życia.

— Czy są takie grupy emerytów i rencistów, których nie obejmuje rozporządzenie?

— Tak, obecna podwyżka nie obejmuje emerytur i rent, przyznanych za przekazanie państwu lub następcy gospodarstwa rolnego, a także świadczeń — które co prawda zostały przyznane przed 1 I 1976, ale później przeliczone je ponownie od zarobków, osiągniętych w całości albo części po 31 XII 1975 roku. Nie dotyczy to jednak emerytur i rent nauczycieli, którym przyznano je przed 1 I 1976 i ponownie przeliczone w 1976 roku. Omawiane rozporządzenie nie obejmuje również emerytur i rent, przyznanych po 1 I 1976, a pobieranych obecnie w wysokości wyższej, niż najniższe, które będzie obowiązywać od 1 I 1981 r.

Rozporządzenie natomiast przewidziało całą szereg podwyżek innych świadczeń. Na przykład uczestnicy Powstania Wielkopolskiego i Powstań Śląskich oraz wdowy po tych powstańcach a więc osoby, otrzymujące kombatanckie świadczenia wyjątkowe — wyższe aniżeli minimalne, skorzystają z podwyżki 300 zł.

Obecnie podwyżkę podlegają obok emerytur i rent, także niektóre dodatki rodzinne, po spełnieniu określonych warunków. Ponieważ nie sposób tutaj przedstawić wszystkich, zawartych we wprowadzanym za miesiąc do realizacji akcie, z inicjatywą Działu Łączności z Czytelnikami „Głosu“ przedstawiciele dyrekcji poznańskiego Oddziału ZUS będą udzielali jutro, w środę w godzinach od 12 do 15 wyczerpujących na te tematy wyjaśnień przez redakcyjne telefony: 66-57-18, 66-59-39, 600-41 wewn. 215 i 225.

ZDZISŁAW KANDZIORA

Ulubieniec dzieci

I w tym roku przed „okrągłym“ pojawił się Mikołaj, zapraszający na zakupy prezentów pod choinkę. Oczywiście, jest on największą atrakcją dla najmłodszych.

Fot. — R. Królak

W urzędach Poznańskiego wolna sobota nie 6, lecz 27 grudnia

W związku z postanowieniem ministra pracy, plac i spraw socjalnych informuje się, że decyzją wojewody poznańskiego we wszystkich urzędach terenowych organów administracji państwowej województwa poznańskiego, przesuwa się wolna sobota z 6 na 27 grudnia br.

Tak więc Urząd Wojewódzki, a także urzędy miast, miast i gmin oraz gmin czynne będą 6 grudnia w godzinach od 7.40 do 13. (na)

Filmy nowe i sprzed lat

DKF „Kamera“ kontynuuje w grudniu przegląd filmów mistrza sensacji, Alfreda Hitchcocka, wyświetlając jeden z jego ostatnich utworów — „Szal“ (w głównej roli Barry Foster, znany z serialu „Van der Valk“). Obok przedpremierowego pokazu „Próby orkiestry“ Felliniego, w programie miesiąca znajdują się dwie amerykańskie komedie: „Noc w Casablanca“ z braćmi Marx oraz „Być albo nie być“, której akcja rozgrywa się w okupowanej Polsce.

Sprzedaż karnetów na grudzień oraz zapisy nowych członków — dzisiaj od godz. 19 w biurze kina „Muza“ (na)

już teraz przekłada się akumulatory z jednego wozu do drugiego, byle choć niektóre wyjechały na ulice Poznania do akcji zimowej. W Krajowej Spółdzielni Komunikacyjnej nie ma ani jednej opony w zapasie, dostawy płyną „Borygo“ do Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego po prostu ciurkami. W Przedsiębiorstwie PKS dotkliwie daje się we znaki niedostatek części zamiennych.

Jeśli tak dalej pójdzie, niebawem coraz więcej pojazdów stać będzie w bazach, zamiast wykonywać przewozy. (bop)

Decyzja handlu

Wysycha 500 źródeł alkoholu

Jak już informowaliśmy, minister handlu wewnętrznego i usług podjął decyzję o zmniejszeniu o 1/3 liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych. Oczekuje się, że pozwoli to — wprawdzie nie w sposób radykalny — obniżyć ich spożycie. Przypomnijmy, że w minionym półroczu przekroczyło ono 200 milionów litrów wódki. Smutne są konsekwencje alkoholizmu: liczba osób wymagających leczenia sięga setek tysięcy, 29 000 osób pozbawionych zostało w ubiegłym roku władzy rodzicielskiej, a 1 600 utraciło życie w wypadkach.

W województwie poznańskim liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych zmniejszy się o 500. Część z nich już została zlikwidowana, pozostałe zakończą działalność w najbliższych dniach. 10 grudnia br. mija bowiem termin wykonania wydanego w tej sprawie zarządzenia władz wojewódzkich. Uznano w nim za wskazane likwidowanie punktów znajdujących się w sąsiedztwie zakładów pracy, terenów budów, placówek oświatowo-wychowawczych, dworców, szpitali i przy trasach komunikacyjnych.

Zaniechanie sprzedaży napojów alkoholowych w sklepie ogólnospożywczym oznacza uzyskanie dodatkowego stoiska, natomiast pomniejszenia po sklepach monopolowych przeznaczy się na inne placówki handlowe. (pik)

Tawuły, sumaki i irgi zasadzono w parku na Cytadeli

Z poznańskiego Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza coraz więcej gatunków i odmian drzew, krzewów oraz roślin, trafia na miejskie tereny zielone. W zeszłym roku otoczono Opery upiększono m. in. bukami i bluszczem. Z bezpłatnej pomocy Ogrodu korzystać także wiele szkół. Spółdzielni Mieszkaniowej „Jeżyce“ i inne przedsiębiorstwa.

Również społecznie pracownicy Ogrodu Botanicznego opracowali plan zagospodarowania przyrodniczego dla śródmieścia Śremu (Poznańskie). Przy realizowaniu tego zamierzenia wykorzystano także ofiarowane przez Ogród — rośliny.

W tym roku Ogród Botaniczny UAM dostarczył różnym użytkownikom terenów zielonych kilka tysięcy rozmaitych roślin. Ostatnio spełnił też prośbę Społecznego Komitetu Budowy Parku-Pomnika Bractwa Broni i Przyjaźni Polsko-Radzieckiej na Cytadeli, który zwrócił się do UAM o upiększenie tego terenu kolejnymi drzewami i krzewami. Pod koniec minionego tygodnia pracownicy Ogrodu i studenci — przyszlizli biodozy pod kierunkiem dyrektora — prof. dr. hab.

Aleksandra Łukasiewicza posadzili w rejonie amfiteatru na Cytadeli kilkadziesiąt drzew (buk, modrzewie, dęby, orzechy czarne) i różne gatunki jarzębiny oraz krzewy — tawuły, sumaki, irgi, bukszpany. Wszystkie prace, związane z prawidłowym rozmieszczeniem roślin wykonano samodzielnie.

Ogród Botaniczny — również bezpłatnie — dostarcza nasion gospodarstwu szkółkarskiemu Poznańskiemu Przedsiębiorstwu Zieleni i Spółdzielni Mieszkaniowej „Osiedle Młodych“. Dzięki temu powiększa się liczba gatunków i odmian roślin przede wszystkim dostosowanych do warunków klimatycznych i glebowych miasta. A Ogród ma z czego wybierać, gdyż od wielu lat utrzymuje współpracę z około czterystoma takimi zakładami na całym świecie.

Kontakty te — za pośrednictwem wydawanego spisu nasion — są niezwykle owocne. Takie same bowiem spisy z różnych części świata otrzymuje poznański Ogród. Wybór nasion jest więc duży i każdego też roku — dzięki tej bezpłatnej wymianie — zwiększa się ilość gatunków i odmian roślin w poznańskim parku. (an)

Odpowiadamy

K. Poznań. — Nie posiadając nazwiska i adresów zapytujących, nie będziemy mogli udzielić odpowiedzi. (3231)

Urząd S. ul. Łąkowa. — Nylonowe firanki mają to do siebie, że po pewnym czasie sińszą i nie ma na to rady. Można je moczyć w bielince, dodać do wody soli, ale to mało pomaga. (3247)

Nie jest to temat nowy, lecz ostatnio nabrał szczególnej wymowy. Chodzi o wyłączenie z ruchu wielu pojazdów z powodu braku różnych części i akcesoriów. O ile przez większą część roku poznańskie zakłady jakoś te „dziury“ próbowały latać, teraz często są bez rad.

Związczą w transporcie i drogownictwie, w których to dziedzinach odpowiedzialne zadania wykonuje się w tygodniach jesienno-zimowych. Trudne warunki atmosferyczne wymagają tym bardziej

Brak akumulatorów, opon, części

Zimą wiele samochodów nie wyjedzie z baz

sprawnego taboru. Tymczasem w prawie wszystkich zakładach transportowych i drogowych (chcąc nie tylko) ledwo on dyszy. Choćby w Dyrekcji Okręgowej Dróg

Publicznych brakuje obecnie około 1000 akumulatorów dużo wcześniej zamówionych. Podobnie jest w Komunalnym Przedsiębiorstwie Techniki Sanitarnej, w którym

GRUDZIEŃ 2 Wtorek

Balbiny, Pauliny

Słońce: 7.40—15.44

TEATRY

MUZYCZNY — g. 19, Król w 16. częściach.
POLSKI — g. 19 „Gniazdo głuszy“ (Teatr z Torunia).
NOWY — g. 11 „Kłonoj bracia“, SCENA NOWA — g. 19.30 „Czas wiele zmienia“.

KINA

KDF MUZA — g. 15 „Szczęśliwy człowiek“ (ang. 15 l.), g. 18 „Dziadziostwo“ (ang. 18 l.), g. 20 — s. zamkn. DKF „Kamera“.
KDF PALACOWE — g. 15 „Gorączka sobotniej nocy“ (amer. 15 l.), g. 17 Klub X Muzy; 19.30 DKF.
APOLLO — g. 9, 13, 21 „Przemienieństwo z wiatrem“ (amer. 15 l.), g. 17 — s. zamkn.
BAŁTYK — g. 10, 12, 14.30 „Bez skrępowań“ (fr. 15 l.), g. 16.30, 19.30 „Czas Apokalipsy“ (amer. 18 l.).
GWIAZDA — g. 10.30, 13, 15.30 „Ukochana żona“ (wł. 18 l.), g. 18, 20 „Palac“ (pol. 18 l.).
JAGIELLONKA — g. 16 „Przygoda arabska“ (ang. b. o.), g. 18 „Przygody Picassa“ (szwedz. 15 l.), g. 20 „Handlarz bronią“ (wł. 15 l.).
KOSMOS — g. 17.30, 20 „Solo Sunny“ (NRD 15 l.).
MALTA — g. 15.30, 17.30, 19.30 „Przytłoczony“ (fr. 18 l.).
MINIATURA — g. 15.30, 17.30 „Grzeszny żywot Franciszka Buły“ (pol. 15 l.), g. 19.30 „Dziewczyna z reklam“ (amer. 18 l.).
OSIEDLE — g. 16 bajki, g. 17 „Piękna i potwór“ (czech. 12 l.), g. 19 „Szal“ (ang. 18 l.).
PANCERNIAK — g. 17, 19.30 „Gwiezdne wojny“ (amer. 12 l.).

RIALTO — g. 10, 12.30, 15.15, 17.30 „Kontrakt“ (pol. 15 l.), g. 20 „Hair“ (amer. 15 l.).
RUSALKI (Swarzędz) — g. 15, 17, 19 „Orkiestra Klubu Sapotnych Serc sierżanta Peppera“ (amer. 12 l.).
SŁOŃCE sala duża — g. 15.30, 17.30 „Szczęście na smyczy“ (jug. b. o.), g. 19.30 „Noc na Karłstajnie“ (czech. b. o.) sala mała — g. 16 „Gęsiarek Maciek“ (weg. b. o.).
TECZA — g. 14.30, 16.45 „Gwiezdne wojny“ (amer. 12 l.), g. 19 „Płonący wieżowiec“ (amer. 15 l.).
WILDA — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Rocky II“ (amer. 15 l.).
FOTOPLASTIKON — g. 13—19 „Wizyta papieża Jana Pawła II w Paryżu“.
Zoo (stare) ul. Zwierzyniecka i (nowe) ul. Książkowa od g. 9 do zmroku.

DYŻURY

SZPITAL: internia, chirurgia, okulistyka, neurologia — ul. Walicki Młodych 7; laryngologia ul. Przybyszewskiego 49.
Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego w Poznaniu, ul. Chelmońskiego 20 Wypadki uliczne i zachorowania w miejscach publicznych z terenu Poznania — tel. 999; nagłe zachorowania w domu, tel. 66-00-66.
Podstacje (czynne całą dobę): Os. Piastowskie 16, tel. 722-24; ul. Bukowa, tel. 32-12-61; Ugoły 16, tel. 30-54-31; Kościuszki 103, tel. 544-44; Swarzędz, ul. Wiankowska, tel. 544-44 i 147-399; Luboń, pl. Wolności 6, tel. 544-44 i 139-399.
Centralny Ośrodek Informacji Poznańskiej Służby Zdrowia, ul. Marcinkowskiego 22, czynny codziennie g. 7—22, tel. 999 — udziela informacji, porad lekarskich i prawnych, przyjmuje skargi, interwencje.
Telefon Zaufania 988, porady prawne, tel. 522-51. Obie placówki czynne w dni powszednie g. 15.30—7.30, dni świąteczne — całą dobę.

RADIO

PROGRAM I: 6 Sygnały dnia; 9 Cztery pory roku; 11.25 Niezapomniane stronie; „Huragan“ — pow.; 11.40 Tu Radio Kierowców; 12.25 Muzyka polskich melodii; 13.01 Stara i nowa muzyka wojskowa; 13.20 Comba jazzowe; 13.40 Kącik melomana; 14 Studio „Gama“; 16 Muzyka i Aktualności; 17 „Poletki“; 17.30 Radiokurier; 18 Aud. public.; 18.33 Koncert żywych; 19.25 Kiermasz polskiej piosenki; 19.40 Amerykańskie pieśni ludowe; 20.05 Wiec. br. w Studio „Gama“; 21.28 Tydzień muzyczny, w kraju — magazyn; 22.23 Kraków na muzycznej antenie; 23 Wita Was Polska.
Wiadomości: 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 12.05, 15, 19, 21, 22.
PROGRAM II: 8.35 Dialogi i zbiórka; 9.30 Moto — sprawy; 9.40 Dla przedszkolki „O węglu i górnikach“; 10 Wrocławski pojennik rozrywkowy; 10.30 Z nagrań J. Ptaszyna — Wrocławskiego; 10.40 Sprawy codzienne; 11 Gra dla syna R. Puyana; 11.35 Skrzynka poszukiwania rodzin PKC; 11.40 VI Festiwal Zespołów Folklorystycznych Polska Północną; 12.05 Gła

Ork. „Zarcueta de Madrid“; 12.25 Schubert: Symf. h-moll; 13 Aud. public.; 13.10 Zagadki muzyczne; 13.36 Ze wsł. i c. wsł.; 13.51 Ludwig van Beethoven — II Sonata A-dur op. 12 na skrzypce i fortepian; 14.10 Więcej, lepiej, nowocześnie; 14.25 Radio Moskwa; 14.45 Muzyka Schumann; 15.20 Popołudnie dziewcząt i chłopców; 16 Klasyki muzyki rozrywkowej — B. Bacharach; 16.10 Młode talenty na radiowej estradzie; 16.40 „Gwiazdy pod ziemią“ opow.; 17.20 Rep. literacki; 18 Amatorskie zespoły przed mikrofonem; 18.25 Plebiscyt Studia „Gama“; 18.40 Krajobrazy; 19 Uwory Ludwiga van Beethovena Gra WOSPR i TV w Katowicach; 19.40 Informacje, Rady, Propozycje; 20 Redakcyjne Forum; 20.20 Pięty stare i nowe; 21.40 Czerwona księżka — czternastowieczny zabytek muzyczny; 22 Tygodnik Kulturalny; 22.40 Portrety polskich muzyków współczesnej; 23.35 Co słychać w świecie; 23.40 Muzyka.

Wiadomości: 4.30, 5, 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 11.30, 13.30, 18.30, 21.30, 23.30.

PROGRAM II: 8.05 Za kłopotami; 8.40 Co kto lubi; 9 „Lot nad kukułczym gniazdem“ pow.; 9.10 Wirtuoz klarnetu; 9.30 Prosto z kraju; 9.45 Mała poranna muzyka; 10.35 Kiermasz płyt wytwórni Melodia; 11 „Stąd do wieczności“ pow. w wyd. dźwięk.; 11.30 Trójsolistów: Jackson, Pass, Brown; 12.05 W tonacji Trójkąt; 13 Powst. z rozrywki; 13.50 „Długie pożegnanie“ pow.; 14 Sympne tria i kwintety; 15.06 Rock z Kanady; 15.40 Na syntezatorach gra S. Łosowski; 16 J. Parandowski „Refleksje“; 16.15 Muzykowanie; 16.40 Uratować za wszelką cenę — rep.; 17.05 Muz. pódca UKF; 17.40 Bielszy odcień bluesa; 18.10 Polityka dla wszystkich; 18.25 Czas relaksu; 19 Artysta wolny — T. Kantor; 19.20 Zespół Complextorium gra Gole Portera; 19.35 Opera: G. Verdi „Rigoletto“; 19.50 „Let nad kukułczym gniazdem“ pow.; 20 Antologia piosenki franc.; 20.30 „Ten uroczy, cichy zakątek“ — słuch;

21 „Elektryczny blues“ Jchna Martuga; 21.30 Sładami jazzowych legend; 22.05 Gwiazda siedmiu wieczorów — Phoebe Show; 22.15 Konsonanse i dysonanse — magazyn; 23 Górskie krajobrazy; 23.05 Między dniami a snem.

Wiadomości: 8.15, 7, 8, 10.30, 12, 15, 17, 19.30, 22, 0.50.
PROGRAM IV: 8.10 R-TV Szkoła Średnia dla Pracujących Historia sem. III; 8.25 A Vivaldi — koncert B-dur na skrzypce, smyczki i b. c. op. 8 nr 10 (stereo); 8.35 Nie tylko dla słuchaczy w mundurach — Zasady działania organizacji młodzieżowych w sferach zbrojnych PRL; 9 Dla kl. II—III (muzyka); 9.25 Podróże muzyczne po kraju; 9.40 Dla przedszkolki „O węglu i górnikach“; 10 Dla kl. IV (geografia); 10.30 Estrada przyjaźni; 11 Dla kl. II lic. (i polski); 11.30 W. A. Mozart: Sceny z „Czarodziejskiego fletu“ (stereo); 12.05 Czas dobrych gospodarzy; 12.25 Głoda płyt (stereo); 13 J. rosyjski; 13.20 Dla kl. II—III (muzyka); 13.50 Tu Studio Stereo; 14.45 Muzyczny upominek — Laos; 15.05 Matysławowie; 15.40 Książki do których wracamy „Wojna Galilejska“ — fr. 2; 16.05 Takie będą Rzeczypospolite O Samorządzie szkolnym inaczej; 16.25 Rozmowy o sprawach rolnictwa; 16.40 Z cyklu „Postawy i działania“; 16.50 Radioexpress; 17 Stereo: Scena instrumentalna; 17.15 Aud. W. Leisera; 17.25 W muzycznym Poznaniu; 17.45 Wędrowki po Wielkopolsce; 18.10 Stereo: Śpiewa Chór pod dyr. J. Kurezwskiego; 18.25 Dziel pytanie — dźwięk odpowiedzi — Samochód i kodeks — aud. z tel. udz. słuchaczy tel. 29-40-21 cd g. 12.00—19.15; 19.15 J. angieleski; 19.30 Warszawska Jesień 80 odtworzenie koncertu z dnia 21. 09. 80 (stereo); 20.00 G. Friedrich Haendel: Sonaty na flet i basso continuo (stereo); 21.25 Muzyka; 21.50 NURT — filozofia; 22.15 Wersje i kontrowersje; 22.50 Wybrane menuety.

Wiadomości: 6.40, 7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30, 20.30, 21.30, 22.30, 23.30.

TELEWIZJA

PROGRAM I

15.35 — Obiektowy;
16.15 — Dziennik;
16.30 — Telewizyjny Klub Seniora;
16.55 — Interstudium — Węgierskie rozwiązania a polska reforma gospodarcza;
17.30 — Dom i my;
18.00 — Telewizja Młodych — „c.d.n.“ — koszyk studenta;
18.40 — Polska Kronika Filmowa;
18.50 — Dobranoc;
19.00 — Lekarz radzi — serce dziecka;
19.10 — Przyroda i postępy — falowanie danych (teledetekcja);
19.30 — Dziennik;
20.10 — „Syberia“ (3);
21.45 — Prawdy mówią;
22.20 — Dziennik;
22.35 — „Sesja“ — Andrzej Zaucha i „Dziamble“;

PROGRAM 2

10.00 — „Syberia“ (3);
11.35 — „Sesja“ — Andrzej Zaucha i „Dziamble“;
12.05 — Szkółko i oko — magazyn popularno-naukowy;
15.25 — Język angielski;
15.55 — Język niemiecki;
16.20 — Dla młodych widzów — „Sekrety kina“;
17.00 — Dla młodych widzów — „Cała naprzód“ — rejs 14;
17.30 — Postawy — z rozgł. — rolnictwo dzisiaj;
18.00 — Szkółko i oko;
19.00 — Piosenki tygodnia;
19.10 — Teleskop;
19.30 — Dziennik;
20.10 — Wtorek Melomana — forum kompozytorów — Z. Bujarski;
21.10 — Bez recept — Niech wyrośnie na dobrego człowieka;
21.40 — 24 godziny;
21.50 — FilMOTEKA narodowa — filmy A. Waży — „Popiół i diament“;
22.30 — Język angielski.